

UNIA EUROPEJSKA

PARLAMENT EUROPEJSKI

RADA

**Bruksela, 11 kwietnia 2024 r.
(OR. en)**

**2023/0076(COD)
LEX 2316**

**PE-CONS 103/1/23
REV 1**

**ENER 720
ENV 1552
CLIMA 673
COMPET 1315
CONSOM 512
FISC 304
CODEC 2605**

**ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY
W SPRAWIE ZMIANY ROZPORZĄDZEŃ (UE) NR 1227/2011 I (UE) 2019/942
W ODNIESIENIU DO POPRAWY OCHRONY UNII
PRZED MANIPULACJAMI NA HURTOWYM RYNKU ENERGII**

ROZPORZĄDZENIE
PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2024/...

z dnia 11 kwietnia 2024 r.

w sprawie zmiany rozporządzeń (UE) nr 1227/2011 i (UE) 2019/942
w odniesieniu do poprawy ochrony Unii przed manipulacjami
na hurtowym rynku energii

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 194 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego¹,

po konsultacji z Komitetem Regionów,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą²,

¹ Dz.U. C 293 z 18.8.2023, s. 138.

² Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 29 lutego 2024 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 18 marca 2024 r.

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Integralność i przejrzystość hurtowych rynków energii są niezbędne do zapewnienia otwartej i uczciwej konkurencji na wewnętrznych rynkach energii elektrycznej i gazu oraz zapewnienia równych warunków działania uczestnikom rynku. W rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1227/2011³ ustanowiono kompleksowe ramy umożliwiające realizację tego celu. Aby zwiększyć zaufanie społeczeństwa do funkcjonowania hurtowych rynków energii i skutecznie chronić Unię przed nadużyciami na rynku, należy zmienić rozporządzenie (UE) nr 1227/2011 w celu zapewniania większej przejrzystości i zwiększania zdolności w zakresie monitorowania, a tym samym przyczynienia się do stabilizacji cen energii i ochrony konsumentów, a także w celu zapewnienia skuteczniejszego prowadzenia dochodzeń i egzekwowania przepisów w przypadkach potencjalnych transgranicznych nadużyć na rynku z myślą o wyeliminowaniu niedociągnięć stwierdzonych w obecnych ramach.

³ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1227/2011 z dnia 25 października 2011 r. w sprawie integralności i przejrzystości hurtowego rynku energii (Dz.U. L 326 z 8.12.2011, s. 1).

- (2) Coraz większe znaczenie mają instrumenty finansowe, w tym instrumenty pochodne dotyczące energii, będące przedmiotem obrotu na hurtowych rynkach energii. Ze względu na coraz ściślejsze powiązania między rynkami finansowymi a hurtowymi rynkami energii rozporządzenie (UE) nr 1227/2011 powinno być lepiej dostosowane do przepisów Unii dotyczących rynków finansowych, takich jak rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 596/2014⁴, w tym w odniesieniu do definicji manipulacji na rynku i informacji wewnętrznych. Z tego względu definicję manipulacji na rynku zawartą w rozporządzeniu (UE) nr 1227/2011 należy zmienić, tak aby dostosować ją do art. 12 rozporządzenia (UE) nr 596/2014. W tym celu należy zmienić definicję manipulacji na rynku zawartą w rozporządzeniu (UE) nr 1227/2011, aby uwzględnić zawieranie jakiegokolwiek transakcji lub składanie, zmianę lub wycofanie jakiegokolwiek zlecenia, ale również wszelkie inne zachowania dotyczące produktów energetycznych sprzedawanych w obrocie hurtowym, które generują lub mogłyby generować fałszywe lub wprowadzające w błąd sygnały dotyczące podaży produktów energetycznych sprzedawanych w obrocie hurtowym, popytu na takie produkty lub ich ceny; zapewniają lub mogłyby zapewnić, za pośrednictwem osoby lub osób działających w porozumieniu, cenę jednego lub kilku produktów energetycznych sprzedawanych w obrocie hurtowym na sztucznym poziomie; lub stosują fikcyjny mechanizm lub inne formy oszustwa lub podstępu, które generują lub mogłyby generować fałszywe lub wprowadzające w błąd sygnały dotyczące podaży produktów energetycznych sprzedawanych w obrocie hurtowym, popytu na takie produkty lub ich ceny. W tym kontekście – w celu dostosowania do rozporządzenia (UE) nr 596/2014 – pojęcie wszelkich innych zachowań związanych z produktami energetycznymi sprzedawanymi w obrocie hurtowym powinno obejmować działania, takie jak praktyka „quote stuffing”, zafałszowywanie obrazu lub inicjowanie tendencji, ale się do nich nie ograniczać.

⁴ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 596/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie nadużyć na rynku (rozporządzenie w sprawie nadużyć na rynku) oraz uchylające dyrektywę 2003/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady i dyrektywy Komisji 2003/124/WE, 2003/125/WE i 2004/72/WE (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 1).

- (3) Definicję informacji wewnętrznej należy również zmienić, tak aby dostosować ją do rozporządzenia (UE) nr 596/2014. W szczególności, jeżeli informacja wewnętrzna dotyczy procesu, który przebiega etapowo, zarówno każdy etap tego procesu, jak i cały proces mogą stanowić informacje wewnętrzne. Etap pośredni w rozciągniętym w czasie procesie może sam w sobie stanowić zbiór określonych okoliczności lub określone wydarzenie, które zaistniało lub co do którego – w oparciu o ogólną ocenę czynników występujących w danym czasie – można realnie oczekiwać, że zaistnieje lub wystąpi. Powyższego nie należy jednak interpretować w ten sposób, że należy uwzględnić istotność wpływu tego zbioru okoliczności lub tego wydarzenia na ceny danych produktów energetycznych sprzedawanych w obrocie hurtowym. Etap pośredni w rozciągniętym w czasie procesie powinien być uznany za informację wewnętrzną, jeżeli sam w sobie spełnia kryteria określone w niniejszym rozporządzeniu w odniesieniu do informacji wewnętrznych.
- (4) Niniejsze rozporządzenie pozostaje bez uszczerbku dla rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012⁵, (UE) nr 596/2014 i (UE) nr 600/2014⁶ oraz dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE⁷, a także dla stosowania unijnego prawa konkurencji w odniesieniu do praktyk objętych niniejszym rozporządzeniem.

⁵ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji (Dz.U. L 201 z 27.7.2012, s. 1).

⁶ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 600/2014 z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 84).

⁷ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniająca dyrektywę 2002/92/WE i dyrektywę 2011/61/UE (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 349).

- (5) Wymiana informacji między krajowymi organami regulacyjnymi a właściwymi organami finansowymi państw członkowskich jest centralnym aspektem współpracy w zakresie potencjalnych naruszeń niniejszego rozporządzenia dotyczących zarówno hurtowych rynków energii, jak i rynków finansowych, oraz wykrywania tych naruszeń. W świetle wymiany informacji między właściwymi organami na podstawie rozporządzenia (UE) nr 596/2014 na poziomie krajowym, krajowe organy regulacyjne powinny dzielić się stosownymi informacjami, które otrzymują, z właściwymi organami finansowymi państw członkowskich i krajowymi organami ds. konkurencji.
- (6) W przypadku gdy informacje przekazywane Agencji Unii Europejskiej ds. Współpracy Organów Regulacji Energetyki (zwanej dalej „Agencją”) nie stanowią informacji wrażliwych lub przestały je stanowić z handlowego punktu widzenia lub z punktu widzenia bezpieczeństwa, Agencja powinna mieć możliwość udostępniania tych informacji uczestnikom rynku oraz szerszej opinii publicznej w przystępny sposób, aby przyczynić się do poszerzenia wiedzy na temat hurtowych rynków energii. Powinno to obejmować możliwość publikowania przez Agencję zagregowanych informacji na temat zorganizowanych platform obrotu, platform informacji wewnętrznych i zarejestrowanych mechanizmów sprawozdawczych zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami o ochronie danych w celu zwiększenia przejrzystości hurtowych rynków energii oraz pod warunkiem, że nie zakłóca to konkurencji na tych rynkach energii.

- (7) W przypadku gdy informacje przekazywane Agencji nie stanowią informacji wrażliwych lub przestały je stanowić z handlowego punktu widzenia, Agencja powinna mieć możliwość – z zachowaniem wymogów poufności – udostępniania do celów naukowych swojej bazy danych zawierającej informacje handlowe niebędące informacjami szczególnie chronionymi, aby przyczynić się do zwiększenia wiedzy o hurtowych rynkach energii. Ma to pomóc budować zaufanie do rynku oraz przyspieszyć rozwój wiedzy na temat funkcjonowania hurtowych rynków energii. Agencja powinna określić i podać do publicznej wiadomości zasady, na jakich zamierza udostępniać te informacje do celów naukowych i celów przejrzystości w sposób sprawiedliwy i przejrzysty.
- (8) Aby jeszcze bardziej zwiększyć przejrzystość rynku na unijnych hurtowych rynkach energii oraz przyczynić się do realizacji wspólnej unijnej strategii gromadzenia danych na temat energii, Agencja powinna utworzyć i utrzymywać cyfrowy referencyjny ośrodek informacji zawierający informacje o danych dotyczących unijnego hurtowego rynku energii (zwany dalej „referencyjnym ośrodkiem informacji”). Agencja powinna podawać do wiadomości publicznej, w sposób przyjazny dla użytkownika, część informacji, które gromadzi zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, w tym informacje dotyczące obrotu kontraktami dotyczącymi energii sprzedawanej w obrocie hurtowym na rynku pozagiełdowym, umowami zakupu energii elektrycznej i kontraktami różnicowymi. Wszelkie dane udostępniane publicznie poprzez referencyjny ośrodek informacji powinny podlegać niniejszemu rozporządzeniu i mającym zastosowanie przepisom o ochronie danych.

- (9) Zorganizowane platformy obrotu prowadzące działalność związaną z produktami energetycznymi sprzedawanymi w obrocie hurtowym, które są instrumentami finansowymi w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 15 dyrektywy 2014/65/UE, powinny otrzymać odpowiednie zezwolenie zgodnie z wymogami tej dyrektywy.
- (10) W ostatnim dziesięcioleciu wykorzystanie technologii w handlu znacznie ewoluowało i jest ona w coraz większym stopniu wykorzystywana na hurtowych rynkach energii. Wielu uczestników rynku stosuje handel algorytmiczny i techniki algorytmiczne o wysokiej częstotliwości przy minimalnym lub zerowym udziale człowieka. Ryzyko wynikające z tych praktyk należy uwzględnić w rozporządzeniu (UE) nr 1227/2011.
- (11) Przestrzeganie obowiązków sprawozdawczych na podstawie rozporządzenia (UE) nr 1227/2011 oraz jakość danych otrzymywanych przez Agencję mają ogromne znaczenie dla zapewnienia skutecznego monitorowania i wykrywania potencjalnych naruszeń, aby osiągnąć cel tego rozporządzenia. Niespójności w zakresie jakości, formatowania, wiarygodności i kosztów danych transakcyjnych wywierają niekorzystny wpływ na przejrzystość, ochronę konsumentów i efektywność rynku. Istotne jest, aby informacje otrzymane przez Agencję były dokładne i kompletne, aby mogła ona skutecznie wykonywać swoje zadania i pełnić swoje funkcje.

- (12) Aby usprawnić monitorowanie hurtowego rynku energii przez Agencję i sprawić, by gromadzenie danych było bardziej kompletne, należy udoskonalić obecny system sprawozdawczości. Zakres gromadzonych danych należy rozszerzyć, aby zlikwidować luki w gromadzonych danych, które powinny obejmować rynki połączone, nowe rynki bilansujące, umowy dotyczące rynków bilansujących, alokowane zdolności przesyłowe oraz produkty, które mogą być potencjalnie dostarczane w Unii. Zorganizowane platformy obrotu powinny być zobowiązane do udostępniania Agencji danych dotyczących arkusza zleceń lub, na żądanie, do bezzwłocznego udostępniania Agencji arkusza zleceń. Dostawcy arkusza zleceń powinni być również wyznaczani jako osoby zawodowo pośredniczące w zawieraniu transakcji podlegające obowiązkowi monitorowania i zgłaszania podejrzewanych naruszeń niniejszego rozporządzenia.
- (13) Obowiązki sprawozdawcze spoczywające na uczestnikach rynku powinny być minimalizowane poprzez gromadzenie niezbędnych informacji lub ich części z istniejących źródeł w przypadkach, gdy jest to możliwe. Uczestnicy rynku nie są w stanie łatwo rejestrować i zgłaszać danych ze zorganizowanych platform obrotu. Dane ze zorganizowanych platform obrotu powinny w związku z tym być udostępniane Agencji przez odpowiednie zorganizowane platformy obrotu lub przez strony trzecie działające w ich imieniu.

- (14) Wszelkie przetwarzanie danych osobowych w ramach niniejszego rozporządzenia, takie jak wymiana lub przekazywanie danych osobowych między odpowiednimi organami krajowymi oraz sprawozdawczość krajowych organów regulacyjnych, powinno odbywać się zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679⁸, a wszelka wymiana lub przekazywanie informacji przez Agencję powinny odbywać się zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725⁹.

⁸ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 1).

⁹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii i swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia rozporządzenia (WE) nr 45/2001 i decyzji nr 1247/2002/WE (Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 39).

- (15) Platformy informacji wewnętrznych powinny odgrywać ważną rolę w skutecznym ujawnianiu informacji wewnętrznych. Ujawnianie informacji wewnętrznych na specjalnych platformach informacji wewnętrznych powinno być obowiązkowe w celu zapewnienia łatwego dostępu do tych informacji i zwiększenia przejrzystości. Uczestnicy rynku mogą – jedynie dodatkowo – nadal korzystać z innych kanałów, w tym stron internetowych uczestników rynku, by ujawniać informacje wewnętrzne. Aby zapewnić zaufanie do platform informacji wewnętrznych, powinny podlegać one wymogowi uzyskania zezwolenia zgodnie z niniejszym rozporządzeniem. Platformy informacji wewnętrznych, w tym te zarejestrowane przez Agencję na podstawie art. 11 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 1348/2014¹⁰, powinny spełniać wymogi warunkujące uzyskanie zezwolenia i przestrzegać przepisów o ochronie danych. Agencja powinna być uprawniona do cofnięcia takiego zezwolenia w niektórych przypadkach, z poszanowaniem gwarancji proceduralnych, o których mowa w art. 14 ust. 6, 7 i 8 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/942¹¹. Cofnięcie zezwolenia nie powinno uniemożliwiać podmiotowi ubiegania się w Agencji o nowe zezwolenie jako platforma informacji wewnętrznych. Platformy informacji wewnętrznych, które zostały przez Agencję zarejestrowane zgodnie z rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 1348/2014 i umieszczone w prowadzonym przez Agencję wykazie platform informacji wewnętrznych, powinny móc kontynuować działalność do czasu podjęcia przez Agencję decyzji w sprawie zezwolenia na podstawie niniejszego rozporządzenia. Platformy informacji wewnętrznych powinny dysponować mechanizmami umożliwiającymi szybką i skuteczną kontrolę sprawozdań dotyczących informacji wewnętrznych. Opracowując takie mechanizmy, platformy informacji wewnętrznych mogą angażować uczestników rynku.

¹⁰ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1348/2014 z dnia 17 grudnia 2014 r. w sprawie przekazywania danych wdrażające art. 8 ust. 2 i 6 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1227/2011 w sprawie integralności i przejrzystości hurtowego rynku energii (Dz.U. L 363 z 18.12.2014, s. 121).

¹¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/942 z dnia 5 czerwca 2019 r. ustanawiające Agencję Unii Europejskiej ds. Współpracy Organów Regulacji Energetyki (Dz.U. L 158 z 14.6.2019, s. 22).

- (16) Aby usprawnić i zwiększyć skuteczność przekazywania danych Agencji, informacje powinny być przekazywane za pośrednictwem zarejestrowanych mechanizmów sprawozdawczych, a ich funkcjonowanie powinno wymagać uzyskania zezwolenia wydawanego przez Agencję zgodnie z niniejszym rozporządzeniem. Zarejestrowane mechanizmy sprawozdawcze, także te zarejestrowane przez Agencję na podstawie art. 11 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 1348/2014, powinny spełniać wymogi warunkujące uzyskanie zezwolenia i przestrzegać przepisów o ochronie danych. Agencja powinna prowadzić rejestr zarejestrowanych mechanizmów sprawozdawczych, którym wydała zezwolenie. Agencja powinna być uprawniona do cofnięcia takiego zezwolenia w niektórych przypadkach, z poszanowaniem gwarancji proceduralnych, o których mowa w art. 14 ust. 6, 7 i 8 rozporządzenia (UE) 2019/942. Cofnięcie zezwolenia nie powinno uniemożliwiać podmiotowi ubiegania się w Agencji o nowe zezwolenie jako zarejestrowany mechanizm sprawozdawczy. Zarejestrowane mechanizmy sprawozdawcze, które zostały przez Agencję zarejestrowane zgodnie z rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 1348/2014 i umieszczone w prowadzonym przez Agencję wykazie zarejestrowanych mechanizmów sprawozdawczych, powinny móc kontynuować działalność do czasu podjęcia przez Agencję decyzji w sprawie zezwolenia na podstawie niniejszego rozporządzenia. Zarejestrowane mechanizmy sprawozdawcze powinny dysponować mechanizmami umożliwiającymi skuteczną kontrolę sprawozdań dotyczących transakcji. Opracowując takie mechanizmy, zarejestrowane mechanizmy sprawozdawcze mogą angażować uczestników rynku.
- (17) Aby ułatwić monitorowanie w celu wykrywania potencjalnego obrotu prowadzonego w oparciu o informacje wewnętrzne, gromadzenie informacji wewnętrznych należy dostosować do obecnych procesów przekazywania danych o transakcjach.

- (18) Osoby zawodowo pośredniczące w zawieraniu transakcji lub zawodowo realizujące transakcje powinny być zobowiązane do zgłaszania podejrzanych transakcji naruszających rozporządzenie (UE) nr 1227/2011 w odniesieniu do wykorzystywania informacji wewnętrznych i manipulacji na rynku oraz – w celu zwiększenia możliwości egzekwowania takich naruszeń – powinny być również zobowiązane do zgłaszania podejrzanych zleceń i potencjalnych naruszeń obowiązku publikowania informacji wewnętrznych. Dostawcy bezpośredniego dostępu elektronicznego i dostawcy arkusza zleceń są uznawani za osoby zawodowo pośredniczące w zawieraniu transakcji.
- (19) Rozporządzenie Komisji (UE) 2015/1222¹² przewiduje możliwość udziału państw trzecich w unijnym jednolitym mechanizmie łączenia rynków dnia następnego i dnia bieżącego w sektorze energii elektrycznej. Ponieważ operatorzy łączenia rynków stosują specjalny algorytm do kojarzenia zleceń kupna i sprzedaży w optymalny sposób, może to skutkować składaniem zleceń w państwie trzecim uczestniczącym w unijnym jednolitym mechanizmie łączenia rynków dnia następnego i dnia bieżącego, ale prowadzącym do zawarcia umowy na dostawę energii elektrycznej z dostawą w Unii. Składanie takich zleceń w państwach trzecich uczestniczących w unijnym jednolitym mechanizmie łączenia rynków dnia następnego i dnia bieżącego, które może skutkować dostawą w Unii, powinno być objęte definicją produktów energetycznych sprzedawanych w obrocie hurtowym na podstawie niniejszego rozporządzenia.

¹² Rozporządzenie Komisji (UE) 2015/1222 z dnia 24 lipca 2015 r. ustanawiające wytyczne dotyczące alokacji zdolności przesyłowych i zarządzania ograniczeniami przesyłowymi (Dz.U. L 197 z 25.7.2015, s. 24).

- (20) Aby dokładnie, obiektywnie i wiarygodnie oszacować ceny dostaw skroplonego gazu ziemnego (LNG) do Unii, Agencja powinna gromadzić wszystkie dane dotyczące rynku LNG, które są niezbędne do sporządzania codziennego oszacowania ceny LNG, oraz poziomu odniesienia dla LNG. Takie oszacowanie ceny LNG i ustalenie poziomu odniesienia dla LNG należy sporządzać na podstawie wszystkich transakcji dotyczących dostaw LNG do Unii. Agencja powinna być uprawniona do gromadzenia odpowiednich danych rynkowych od wszystkich uczestników zajmujących się dostawami LNG do Unii, którzy powinni być zobowiązani do zgłaszania Agencji wszystkich swoich danych dotyczących rynku LNG w czasie jak najbardziej zbliżonym do czasu rzeczywistego, w miarę możliwości technologicznych, albo po zawarciu transakcji, albo po złożeniu oferty kupna lub sprzedaży lub oferty zawarcia transakcji. Oszacowanie ceny LNG dokonywane przez Agencję powinno obejmować najbardziej kompletny zbiór danych, w tym ceny transakcyjne oraz ceny ofert kupna i sprzedaży dla dostaw LNG do Unii. Codzienna publikacja tego obiektywnego oszacowania ceny LNG oraz spreadu ustalonego w porównaniu z innymi cenami referencyjnymi na rynku w formie poziomu odniesienia dla LNG stworzy grunt pod jego dobrowolne przyjęcie przez uczestników rynku jako ceny referencyjnej w ich umowach i transakcjach. Gdy już będą gotowe, oszacowanie ceny LNG i poziom odniesienia dla LNG mogłyby również stać się kursem referencyjnym dla kontraktów na instrumenty pochodne, wykorzystywanym do zabezpieczenia ceny LNG lub różnicy między ceną LNG a cenami innych rodzajów gazu.

- (21) Przekazywanie zadań i obowiązków może być skutecznym instrumentem ograniczania powielania zadań, wspierania współpracy i ma na celu zmniejszanie obciążeń nakładanych na uczestników rynku. W związku z tym należy zapewnić jasną podstawę prawną takiego przekazania. Krajowe organy regulacyjne powinny mieć możliwość przekazywania zadań i obowiązków innemu krajowemu organowi regulacyjnemu lub Agencji, za uprzednią zgodą takiego organu lub Agencji. Krajowe organy regulacyjne powinny mieć możliwość wprowadzenia szczególnych warunków i ograniczenia zakresu przekazywania do tego, co jest konieczne do skutecznego nadzoru nad transgranicznymi uczestnikami rynku lub grupami. Przekazywanie zadań powinno podlegać zasadzie przyznawania kompetencji organowi, który jest najbardziej kompetentny do podjęcia działań w danej sprawie.
- (22) Przepisy dotyczące wykonywania obowiązków przez krajowe organy regulacyjne i Agencję powinny w jak największym stopniu zapewniać unikanie konfliktów interesów.

- (23) Konieczne są jednolite i silniejsze ramy zapobiegania manipulacji na rynku i innym naruszeniom rozporządzenia (UE) nr 1227/2011 w państwach członkowskich.
- Aby zapewnić spójne stosowanie we wszystkich państwach członkowskich administracyjnych kar pieniężnych za naruszenia rozporządzenia (UE) nr 1227/2011, należy zmienić to rozporządzenie poprzez wprowadzenie wykazu administracyjnych kar pieniężnych i innych środków administracyjnych, którymi powinny dysponować krajowe organy regulacyjne, a także wykazu kryteriów ustalania poziomu tych administracyjnych kar pieniężnych. W szczególności wysokość administracyjnej kary pieniężnej, która może zostać nałożona w konkretnym przypadku, powinna być w stanie osiągnąć maksymalny poziom przewidziany w niniejszym rozporządzeniu. Niniejsze rozporządzenie nie ogranicza jednak możliwości państw członkowskich w zakresie ustalania niższej wysokości administracyjnych kar pieniężnych w poszczególnych przypadkach. Sankcje za naruszenia rozporządzenia (UE) nr 1227/2011 powinny być proporcjonalne, skuteczne i odstraszające oraz powinny odzwierciedlać rodzaj naruszeń, z uwzględnieniem zasady *ne bis in idem*. Przyjęcie i publikacja administracyjnych kar pieniężnych powinny odbywać się z poszanowaniem praw podstawowych określonych w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej (zwanej dalej „Kartą”). Administracyjne kary pieniężne i inne środki administracyjne są uzupełniającymi elementami skutecznego systemu egzekwowania przepisów. Zharmonizowany nadzór nad hurtowymi rynkami energii wymaga spójnego podejścia krajowych organów regulacyjnych. Konieczne jest, by krajowe organy regulacyjne dysponowały odpowiednimi zasobami umożliwiającymi im wykonywanie swoich zadań.

- (24) W przypadku gdy uczestnik rynku, który nie ma miejsca pobytu lub siedziby w Unii, prowadzi działalność w Unii, powinien wyznaczyć przedstawiciela w Unii. Przedstawiciel powinien zostać wyraźnie wyznaczony w drodze pisemnego upoważnienia uczestnika rynku do działania w jego imieniu. Krajowe organy regulacyjne lub Agencja powinny mieć możliwość zwrócenia się do przedstawiciela w sprawach dotyczących obowiązków określonych w niniejszym rozporządzeniu.
- (25) Dotychczas nadzór nad działaniami prowadzonymi na podstawie rozporządzenia (UE) nr 1227/2011 i ich egzekwowanie leżały w gestii państw członkowskich. Nadużycia na rynku mają w coraz większym stopniu charakter transgraniczny, często dotycząc kilka państw członkowskich. Działania w zakresie egzekwowania przepisów w przypadku transgranicznych nadużyć na rynku mogą stanowić wyzwanie jurysdykcyjne związane z określeniem krajowego organu regulacyjnego, który byłby najbardziej kompetentny do prowadzenia danego dochodzenia.
- (26) Przypadki nadużyć na rynku, obejmujące wiele elementów transgranicznych i uczestników rynku mających siedzibę w państwach trzecich, również stanowią szczególne wyzwanie z punktu widzenia egzekwowania prawa. Obecne ramy nadzorcze nie są odpowiednie dla pożądanego poziomu integracji rynku. Należy rozwiązać problem braku mechanizmu zapewniającego podejmowanie jak najlepszych decyzji nadzorczych w przypadkach transgranicznych, w których wspólne działanie krajowych organów regulacyjnych i Agencji wymaga obecnie skomplikowanych ustaleń i w których istnieje mozaika systemów nadzoru. Istnieje potrzeba ustanowienia wydajnego i skutecznego systemu nadzorczo-dochodzeniowego w tego rodzaju przypadkach nadużyć na rynku, którym ze względu na ich ogólnounijny charakter nie można zaradzić wyłącznie za pomocą działań państw członkowskich.

- (27) Dochodzenia w sprawie naruszeń rozporządzenia (UE) nr 1227/2011 o wymiarze transgranicznym powinny być prowadzone w ramach jednolitego procesu na poziomie Unii. Ponadto, takie dochodzenia mogą być lepiej prowadzone na poziomie Unii, ponieważ ich wpływ wykracza poza terytorium pojedynczego państwa członkowskiego. Złożoność przypadków transgranicznych oraz potrzeba zapewnienia wystarczających zasobów w takich przypadkach wymagają zaangażowania Agencji, w szczególności na bardziej zintegrowanym hurtowym rynku energii. Od czasu wejścia w życie rozporządzenia (UE) nr 1227/2011 Agencja zdobyła znaczne doświadczenie w monitorowaniu i gromadzeniu odpowiednich danych na temat hurtowych rynków energii w Unii na potrzeby zapewnienia ich integralności i przejrzystości. Czerpiąc z tych doświadczeń, Agencja powinna być uprawniona do prowadzenia dochodzeń w celu zwalczania naruszeń rozporządzenia (UE) nr 1227/2011, w tym przez wyznaczenie w ramach Agencji niezależnego urzędnika dochodzeniowego. Agencja powinna prowadzić takie dochodzenia we współpracy z krajowymi organami regulacyjnymi i innymi właściwymi organami w celu wspierania i uzupełniania ich działań w zakresie egzekwowania prawa oraz z uwzględnieniem zasady *ne bis in idem*. Ponadto, w kontekście dochodzenia prowadzonego przez Agencję, w razie potrzeby odpowiednie krajowe organy regulacyjne powinny ze sobą współpracować, wspierając Agencję. Wykonując swoje uprawnienia, Agencja powinna być w stanie w razie potrzeby priorytetowo traktować sprawy o najbardziej znaczących skutkach transgranicznych.
- (28) Aby wypełnić powierzone jej nowe obowiązki, w szczególności te związane ze zwiększonymi uprawnieniami do prowadzenia dochodzeń w sprawach transgranicznych, Agencja powinna dysponować odpowiednimi zasobami, w tym koniecznym personelem.

- (29) Główne kryterium służące ustaleniu, czy sprawa ma wymiar transgraniczny, dotyczy dostawy produktów energetycznych sprzedawanych w obrocie hurtowym w określonej liczbie państw członkowskich. Ze względów technicznych istnieją jednak przypadki, w których niemożliwe jest określenie geograficznego położenia miejsca dostawy produktów energetycznych sprzedawanych w obrocie hurtowym. Na przykład jeżeli dostawa produktów energetycznych sprzedawanych w obrocie hurtowym ma miejsce lub zakłada się, że ma miejsce na obszarze rynkowym obejmującym terytorium lub część terytorium co najmniej dwóch państw członkowskich na hurtowych rynkach energii elektrycznej dnia bieżącego i dnia następnego, niemożliwe jest określenie dokładnego miejsca tej dostawy w tym obszarze. To samo dotyczy dostaw produktów energetycznych sprzedawanych w obrocie hurtowym, które mają miejsce lub co do których zakłada się, że mają miejsce w obszarach bilansowania gazu obejmujących terytorium, lub część terytorium, co najmniej dwóch państw członkowskich. W celu zapewnienia, aby Agencja działała w przypadkach rzeczywiście transgranicznych w przeciwieństwie do przypadków o wymiarze wyłącznie krajowym, dostawę produktów energetycznych sprzedawanych w obrocie hurtowym na obszarze rynkowym lub obszarze bilansowania obejmującym terytorium co najmniej dwóch państw członkowskich należy uznać za dostawę w jednym państwie członkowskim. Zainteresowane krajowe organy regulacyjne powinny jednak zachować prawo do zwrócenia się również do Agencji, by zaangażowała się w sprawach z elementami transgranicznymi na podstawie niniejszego rozporządzenia, a także prawo do sprzeciwu na podstawie niniejszego rozporządzenia.

- (30) Agencja powinna być uprawniona do prowadzenia wszelkich koniecznych dochodzeń poprzez przeprowadzanie kontroli na miejscu, zbieranie oświadczeń oraz kierowanie wniosków – w formie zwykłych wniosków lub decyzji – o udzielenie informacji do osób objętych dochodzeniem, w przypadku gdy podejrzewane naruszenia rozporządzenia (UE) nr 1227/2011 mają wyraźny wymiar transgraniczny. Aby zagwarantować skuteczność kontroli na miejscu, urzędnicy Agencji i osoby upoważnione lub wyznaczone przez nią do przeprowadzenia kontroli na miejscu powinni być uprawnieni do wchodzenia do lokali przedsiębiorstwa, w których może być przechowywana dokumentacja handlowa, oraz do prywatnych lokali dyrektorów, kierowników lub innych pracowników przedsiębiorstw, których dotyczy dane dochodzenie. Kontrole prywatnych lokali w ramach kontroli na miejscu powinny jednak wymagać uzasadnionej decyzji Agencji oraz uprzedniej zgody krajowego organu sądowego.
- (31) Przeprowadzając kontrole na miejscu i żądając informacji od osób objętych dochodzeniem, Agencja powinna ściśle i aktywnie współpracować z odpowiednimi krajowymi organami regulacyjnymi, które powinny udzielać Agencji koniecznej pomocy, także w przypadku gdy dana osoba odmawia poddania się kontroli na miejscu lub udzielenia wymaganych informacji. Ponadto w trakcie kontroli na miejscu urzędnicy i osoby upoważnione lub wyznaczone przez Agencję do przeprowadzenia kontroli na miejscu powinni być uprawnieni do nakładania plomb w lokalach przedsiębiorstwa na okres niezbędny do przeprowadzenia kontroli na miejscu. Z wyjątkiem należycie uzasadnionych przypadków, plomby nie powinny być nakładane na dłużej niż 72 godziny. Ponadto urzędnicy prowadzący kontrolę na miejscu powinni być uprawnieni do żądania wszelkich informacji dotyczących przedmiotu sprawy i celu kontroli na miejscu.

- (32) Agencja powinna być uprawniona do nakładania okresowych kar pieniężnych, by zapewnić zgodność ze swoimi decyzjami dotyczącymi kontroli na miejscu i wnioskami o informacje przyjętymi w kontekście dochodzenia transgranicznego. Agencja nie powinna jednak być uprawniona do nakładania kar pieniężnych. Wszelkie okresowe kary pieniężne nałożone przez Agencję powinny być proporcjonalne, skuteczne i odstrasżające oraz zapewniać sprawne prowadzenie dochodzeń transgranicznych. Istotne jest, aby w pełni przestrzegano zabezpieczeń proceduralnych i praw podstawowych osób objętych dochodzeniem Agencji. Wszelkie działania Agencji powinny być proporcjonalne oraz zapewniać sprawiedliwość proceduralną i prawo danej osoby do obrony. Należy zapewnić poufność informacji przekazywanych przez osoby, wobec których prowadzone jest dochodzenie, i wymienianych zgodnie z mającymi zastosowanie unijnymi przepisami o ochronie danych.
- (33) Na koniec każdego dochodzenia Agencja powinna sporządzić sprawozdanie z dochodzenia zawierające jej ustalenia oraz wszelkie dowody, na których je oparto. Sprawozdanie z dochodzenia powinno być przekazywane krajowym organom regulacyjnym zainteresowanych państw członkowskich, które z kolei, bez uszczerbku dla ich wyłącznej kompetencji do stwierdzenia, czy doszło do naruszenia, powinny podjąć wszelkie niezbędne środki egzekwowania prawa, w tym, w stosownych przypadkach, nałożyć kary pieniężne, zgodnie z niniejszym rozporządzeniem oraz prawem krajowym. Krajowe organy regulacyjne powinny dołożyć wszelkich starań, aby zapewnić odpowiednie działania następcze w związku ze sprawozdaniami z dochodzeń Agencji.

- (34) Agencja powinna regularnie informować Parlament Europejski i Radę o swoich działaniach dotyczących dochodzeń transgranicznych. W tym celu Agencja powinna regularnie przedkładać Parlamentowi Europejskiemu i Radzie streszczenia swoich sprawozdań z dochodzeń. Takie streszczenia powinny być przedkładane w formie zagregowanej i zanonimizowanej oraz powinny być traktowane jako poufne, między innymi ze względu na potrzebę ochrony celu przedmiotowych dochodzeń transgranicznych zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady¹³.
- (35) Wszelkie decyzje przyjęte przez Agencję na podstawie niniejszego rozporządzenia, w tym decyzje, na mocy których Agencja nałożyła okresową karę pieniężną, powinny podlegać kontroli Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej. Niniejsze rozporządzenie pozostaje bez uszczerbku dla kompetencji krajowych sądów lub trybunałów w zakresie kontroli decyzji podjętych przez właściwe organy krajowe na podstawie niniejszego rozporządzenia, takich jak zgody wydawane przez krajowe organy sądowe w kontekście kontroli na miejscu przeprowadzanych przez Agencję lub roszczeń dotyczących nieprawidłowości na podstawie przepisów krajowych dotyczących egzekwowania okresowych kar pieniężnych.
- (36) Niniejsze rozporządzenie nie narusza praw podstawowych i jest zgodne z zasadami uznanymi w szczególności w Karcie, a zwłaszcza z prawem do ochrony danych osobowych, ze swobodą prowadzenia działalności, prawem do skutecznego środka odwoławczego i rzetelnego procesu, prawem do niebycia sądzonym lub podlegania karze dwukrotnie za to samo przestępstwo, i musi być interpretowane i wdrażane zgodnie z tymi prawami i zasadami.

¹³ Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. L 145 z 31.5.2001, s. 43).

- (37) W celu określenia niezbędnych szczegółów zapewniających skuteczność niniejszego rozporządzenia należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w odniesieniu do zmiany niniejszego rozporządzenia poprzez dostosowanie odpowiednich definicji w przypadkach przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu w celu zapewnienia spójności z innymi odpowiednimi przepisami prawa Unii w dziedzinie usług finansowych i energii oraz poprzez aktualizację tych definicji wyłącznie w celu uwzględnienia przyszłych zmian na hurtowych rynkach energii, a także w odniesieniu do uzupełnienia niniejszego rozporządzenia poprzez określenie środków, za pomocą których platformy informacji wewnętrznych i zarejestrowane mechanizmy sprawozdawcze mają wypełniać swoje odpowiednie obowiązki, szczegółów dotyczących procesu cofania zezwolenia i procesu uporządkowanego zastąpienia, a także odpowiednich zabezpieczeń proceduralnych oraz poprzez ustanowienie, z uwzględnieniem specyfiki krajowej, minimalnych progów służących identyfikacji zdarzeń, których upublicznienie mogłoby znacząco wpłynąć na ceny produktów energetycznych sprzedawanych w obrocie hurtowym. Ustanawiając takie progi, Komisja powinna rozważyć zapewnienie spójności z innymi odpowiednimi przepisami prawa Unii w dziedzinie usług finansowych i energii. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów, oraz aby konsultacje te prowadzone były zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa¹⁴. W szczególności, aby zapewnić Parlamentowi Europejskiemu i Radzie udział na równych zasadach w przygotowaniu aktów delegowanych, instytucje te otrzymują wszelkie dokumenty w tym samym czasie co eksperci państw członkowskich, a eksperci tych instytucji mogą systematycznie brać udział w posiedzeniach grup eksperckich Komisji zajmujących się przygotowaniem aktów delegowanych.

¹⁴ Dz.U. L 123 z 12.5.2016, s. 1.

- (38) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszego rozporządzenia należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011¹⁵.
- (39) Ponieważ cel niniejszego rozporządzenia, a mianowicie poprawa ochrony Unii przed manipulacjami na hurtowym rynku energii, nie może zostać osiągnięty w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast możliwe jest jego lepsze osiągnięcie na poziomie Unii, może ona podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

¹⁵ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

Artykuł 1
Zmiany w rozporządzeniu (UE) nr 1227/2011

W rozporządzeniu (UE) nr 1227/2011 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) odesłania do rozporządzeń (WE) nr 713/2009 i (WE) nr 714/2009 oraz do dyrektywy 2003/6/WE zastępuje się w następujący sposób:
 - a) odesłanie do „art. 15 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 713/2009” w art. 16 ust. 6 zastępuje się odesłaniem do „art. 22 ust. 5 rozporządzenia (UE) 2019/942”;
 - b) odesłania do „rozporządzenia (WE) nr 714/2009” w art. 2 pkt 1 akapit drugi lit. a), w art. 4 ust. 5 i 6, w art. 6 ust. 2 lit. d) oraz w art. 8 ust. 6 akapit drugi zastępuje się odesłaniami do „rozporządzenia (UE) 2019/943”;
 - c) odesłania do „art. 9 dyrektywy 2003/6/WE” w art. 1 ust. 3 akapit pierwszy i w art. 16 ust. 2 akapit drugi zastępuje się odesłaniem do „art. 2 rozporządzenia (UE) nr 596/2014”;
 - d) odesłanie do „art. 11 dyrektywy 2003/6/WE” w art. 2 pkt 9 zastępuje się odesłaniem do „art. 22 rozporządzenia (UE) nr 596/2014”;
 - e) odesłania do „dyrektywy 2003/6/WE” oraz do „art. 9 tej dyrektywy” w art. 16 ust. 3 lit. b) zastępuje się odpowiednio odesłaniami do „rozporządzenia (UE) nr 596/2014” oraz do „art. 2 tego rozporządzenia”;

2) w art. 1 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do obrotu produktami energetycznymi sprzedawanymi w obrocie hurtowym. Pozostaje ono bez uszczerbku dla stosowania rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012^{*}, (UE) nr 596/2014^{**} i (UE) nr 600/2014^{***} oraz dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE^{****} w odniesieniu do działalności związanej z instrumentami finansowymi zdefiniowanymi w art. 4 ust. 1 pkt 15 dyrektywy 2014/65/UE, a także dla stosowania unijnego prawa konkurencji do praktyk objętych niniejszym rozporządzeniem.

* Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji (Dz.U. L 201 z 27.7.2012, s. 1).

** Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 596/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie nadużyć na rynku (rozporządzenie w sprawie nadużyć na rynku) oraz uchylające dyrektywę 2003/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady i dyrektywy Komisji 2003/124/WE, 2003/125/WE i 2004/72/WE (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 1.).

*** Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 600/2014 z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 84).

**** Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniająca dyrektywę 2002/92/WE i dyrektywę 2011/61/UE (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 349)”;

- b) w ust. 3 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Agencja, krajowe organy regulacyjne, EUNGiPW i właściwe organy finansowe państw członkowskich regularnie, raz na kwartał, jeżeli jest to możliwe, wymieniają stosowne informacje i dane dotyczące potencjalnych naruszeń rozporządzenia (UE) nr 596/2014 dotyczących produktów energetycznych sprzedawanych w obrocie hurtowym objętych niniejszym rozporządzeniem.”;

- c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Rada administracyjna Agencji zapewnia, aby Agencja wykonywała zadania powierzone jej na podstawie niniejszego rozporządzenia i rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/942* oraz aby Agencja przydzieliła niezbędne zasoby, w tym zasoby ludzkie, do wypełnienia nowych obowiązków, które zostały jej powierzone.

* Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/942 z dnia 5 czerwca 2019 r. ustanawiające Agencję Unii Europejskiej ds. Współpracy Organów Regulacji Energetyki (Dz.U. L 158 z 14.6.2019, s. 22).”;

- 3) w art. 2 wprowadza się następujące zmiany:
- a) w pkt 1) wprowadza się następujące zmiany:
- (i) w akapicie drugim wprowadza się następujące zmiany:
- lit. c) otrzymuje brzmienie:

„c) informację, co do której istnieje wymóg ujawnienia zgodnie z przepisami ustawowymi lub regulacyjnymi na szczeblu unijnym lub krajowym, z zasadami rynkowymi oraz umowami lub zwyczajami obowiązującymi na danym hurtowym rynku energii, w zakresie, w jakim taka informacja mogłaby znacząco wpłynąć na ceny produktów energetycznych sprzedawanych w obrocie hurtowym;”;
 - dodaje się literę w brzmieniu:

„ca) informację przekazaną przez uczestnika rynku lub inne osoby działające w imieniu uczestnika rynku usługodawcy realizującemu zlecenia w imieniu uczestnika rynku i związaną z będącymi w trakcie realizacji zleceniami uczestnika rynku dotyczącymi produktów energetycznych sprzedawanych w obrocie hurtowym, która to informacja o szczegółowym charakterze dotyczy, bezpośrednio lub pośrednio, co najmniej jednego produktu energetycznego sprzedawanego w obrocie hurtowym; oraz”;

(ii) akapit trzeci otrzymuje brzmienie:

„Uznaje się, że informacja ma szczegółowy charakter, jeżeli wskazuje na zbiór istniejących okoliczności lub okoliczności, których zaistnienia w uzasadniony sposób można się spodziewać, lub na wydarzenie, które wystąpiło lub którego wystąpienia można w uzasadniony sposób się spodziewać, a także jeżeli jest ona wystarczająco konkretna, aby umożliwić wyciągnięcie wniosku dotyczącego możliwego wpływu tego zbioru okoliczności lub wydarzenia na ceny produktów energetycznych sprzedawanych w obrocie hurtowym. Uznać można, że informacja ma szczegółowy charakter, jeżeli odnosi się ona do rozciągniętego w czasie procesu, którego celem lub wynikiem jest zaistnienie określonych okoliczności lub określonego wydarzenia, w tym przyszłych okoliczności lub przyszłych wydarzeń, a także jeżeli odnosi się do pośrednich etapów tego procesu, związanych z zaistnieniem lub spowodowaniem tych przyszłych okoliczności lub przyszłych wydarzeń.

Etap pośredni rozciągniętego w czasie procesu jest uznawany za informację wewnętrzną, jeżeli sam w sobie spełnia kryteria informacji wewnętrznej, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego punktu.

Do celów akapitu pierwszego niniejszego punktu informację uznaje się za bezpośrednio lub pośrednio związaną z produktem energetycznym sprzedawanym w obrocie hurtowym, jeżeli ma ona potencjalny wpływ na popyt, podaż lub ceny produktu energetycznego sprzedawanego w obrocie hurtowym lub na oczekiwania dotyczące popytu, podaży lub cen produktu energetycznego sprzedawanego w obrocie hurtowym.

Do celów akapitu pierwszego niniejszego punktu informacja, która w przypadku podania jej do wiadomości publicznej mogłaby znacząco wpłynąć na ceny tych produktów energetycznych sprzedawanych w obrocie hurtowym, oznacza informację, którą rozsądny uczestnik rynku prawdopodobnie wykorzystałby opierając się na niej w części przy podejmowaniu decyzji dotyczącej produktów energetycznych sprzedawanych w obrocie hurtowym;”;

b) pkt 2 otrzymuje brzmienie

„2) »manipulacja na rynku« oznacza:

- a) zawieranie jakiejkolwiek transakcji lub składanie, zmianę lub wycofanie jakiegokolwiek zlecenia lub wszelkie inne zachowania dotyczące produktów energetycznych sprzedawanych w obrocie hurtowym:
 - (i) które generują lub mogłyby generować fałszywe lub wprowadzające w błąd sygnały dotyczące podaży produktów energetycznych sprzedawanych w obrocie hurtowym, popytu na takie produkty lub ich ceny;

- (ii) poprzez którą to transakcję lub zlecenie osoba lub osoby działające w porozumieniu kształtują lub mogą kształtować cenę jednego lub kilku produktów energetycznych sprzedawanych w obrocie hurtowym na sztucznym poziomie, chyba że osoba zawierająca taką transakcję lub składająca takie zlecenie wykaże, że przyczyny jej działania są zgodne z prawem, a taka transakcja lub takie zlecenie są zgodne z praktykami rynkowymi przyjętymi na danym hurtowym rynku energii; lub
 - (iii) które stosują fikcyjne mechanizmy lub wszelkie inne formy oszustwa lub podstępu, które generują lub mogłyby generować fałszywe lub wprowadzające w błąd sygnały dotyczące podaży produktów energetycznych sprzedawanych w obrocie hurtowym, popytu na takie produkty lub ich ceny;
- b) rozpowszechnianie poprzez media, w tym Internet, lub wszelkimi innymi sposobami informacji, która generuje lub mogłaby generować fałszywe lub wprowadzające w błąd sygnały dotyczące podaży produktów energetycznych sprzedawanych w obrocie hurtowym, popytu na takie produkty lub ich ceny, w tym rozpowszechnianie plotek oraz fałszywych lub wprowadzających w błąd informacji, jeżeli osoba je rozpowszechniająca wiedziała lub powinna była wiedzieć, że informacja ta jest fałszywa lub wprowadza w błąd.

Gdy informacja jest rozpowszechniana w ramach działalności dziennikarskiej lub ekspresji artystycznej, takie rozpowszechnianie informacji ocenia się, uwzględniając przepisy regulujące wolność prasy i wolność słowa w innych mediach, chyba że:

- (i) osoby te osiągną – bezpośrednio lub pośrednio – korzyści lub zyski z rozpowszechniania danej informacji; lub
- (ii) ujawnienie lub rozpowszechnianie następuje z zamiarem wprowadzenia w błąd rynku w odniesieniu do podaży produktów energetycznych sprzedawanych w obrocie hurtowym, popytu na takie produkty lub ich ceny;

lub

- c) przekazywanie fałszywych lub wprowadzających w błąd informacji lub dostarczanie fałszywych lub wprowadzających w błąd danych dotyczących wskaźnika referencyjnego, jeżeli osoba przekazująca informacje lub dostarczająca dane wiedziała lub powinna była wiedzieć, że są one fałszywe lub wprowadzające w błąd, lub dowolne inne zachowanie, które prowadzi do manipulacji obliczaniem wskaźnika referencyjnego.

Manipulacja na rynku może oznaczać zachowanie osoby prawnej lub, zgodnie z prawem Unii lub prawem krajowym, osoby fizycznej, która bierze udział w podejmowaniu decyzji o prowadzeniu działalności na rachunek danej osoby prawnej;”;

- c) w pkt 4 wprowadza się następujące zmiany:
- (i) lit. a) i b) otrzymują brzmienie:
- „a) kontrakty na dostawę energii elektrycznej lub gazu ziemnego, w tym LNG, w przypadku gdy dostawa ma miejsce w Unii, lub kontrakty na dostawę energii elektrycznej, które mogą skutkować dostawą w Unii w wyniku jednolitego łączenia rynków dnia następnego i dnia bieżącego;
- b) instrumenty pochodne dotyczące energii elektrycznej lub gazu ziemnego wytwarzanych, sprzedawanych lub dostarczanych w Unii lub instrumenty pochodne dotyczące energii elektrycznej, które mogą skutkować dostawą w Unii w wyniku jednolitego łączenia rynków dnia następnego i dnia bieżącego;”;
- (ii) dodaje się litery w brzmieniu:
- „e) kontrakty dotyczące magazynowania energii elektrycznej lub gazu ziemnego w Unii;
- f) instrumenty pochodne dotyczące magazynowania energii elektrycznej lub gazu ziemnego w Unii;”;

d) pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) »uczestnik rynku« oznacza osobę, w tym operatorów systemów przesyłowych, operatorów systemów dystrybucyjnych, operatorów systemu magazynowania i operatorów systemu LNG, która zawiera transakcje, co obejmuje składanie zleceń, na co najmniej jednym hurtowym rynku energii;”;

e) dodaje się punkt w brzmieniu:

„8a) »osoba zawodowo pośrednicząca w zawieraniu transakcji lub zawodowo realizująca transakcje « oznacza osobę prowadzącą zawodowo działalność w zakresie przyjmowania i przekazywania zleceń lub realizacji transakcji, których przedmiotem są produkty energetyczne sprzedawane w obrocie hurtowym;”;

f) dodaje się punkty w brzmieniu:

„11a) »operator systemu dystrybucyjnego« oznacza operatora systemu dystrybucyjnego zdefiniowanego w art. 2 pkt 6 dyrektywy 2009/73/WE i w art. 2 pkt 29 dyrektywy (UE) 2019/944;

11b) »operator systemu magazynowania« oznacza operatora systemu magazynowania zdefiniowanego w art. 2 pkt 10 dyrektywy 2009/73/WE lub operatora »instalacji magazynowania energii« zdefiniowanej w art. 2 pkt 60 dyrektywy (UE) 2019/944;

11c) »operator systemu LNG« oznacza operatora systemu LNG zdefiniowanego w art. 2 pkt 12 dyrektywy 2009/73/WE;”;

g) dodaje się punkty w brzmieniu:

- „16) »zarejestrowany mechanizm sprawozdawczy« oznacza osobę prawną, która uzyskała zezwolenie na podstawie niniejszego rozporządzenia na zgłaszanie lub świadczenie usług polegających na zgłaszaniu Agencji szczegółowych informacji na temat transakcji, w tym zleceń transakcji, oraz podstawowych danych w imieniu własnym lub w imieniu uczestników rynku;
- 17) »platforma informacji wewnętrznych« oznacza osobę, która uzyskała zezwolenie na podstawie niniejszego rozporządzenia na świadczenie usług obsługi platformy służącej ujawnianiu informacji wewnętrznych i zgłaszaniu ujawnionych informacji wewnętrznych Agencji w imieniu uczestników rynku;
- 18) »handel algorytmiczny« oznacza obrót produktami energetycznymi sprzedawanymi w obrocie hurtowym, obejmujący wykonywanie transakcji wysokiej częstotliwości, w którym algorytm komputerowy automatycznie ustala indywidualne parametry zleceń, takie jak warunki uruchomienia zlecenia, moment jego realizacji, cenę lub ilość instrumentów będących przedmiotem zlecenia lub sposób zarządzania zleceniem po jego złożeniu, przy ograniczonym udziale człowieka lub bez udziału człowieka, i nie obejmuje jakichkolwiek systemów wykorzystywanych wyłącznie w celu przekierowywania zleceń do jednej zorganizowanej platformy obrotu lub większej liczby takich platform lub w celu przetwarzania zleceń nieobejmującego określania jakichkolwiek parametrów transakcji lub potwierdzania zleceń lub przetwarzania potransakcyjnego zawartych transakcji;

- 19) »bezpośredni dostęp elektroniczny« oznacza mechanizm, w ramach którego członek, uczestnik lub klient zorganizowanej platformy obrotu zezwala innej osobie na korzystanie ze swojego kodu transakcyjnego, tak aby osoba ta mogła przekazywać drogą elektroniczną zlecenia transakcji dotyczące produktu energetycznego sprzedawanego w obrocie hurtowym bezpośrednio do zorganizowanej platformy obrotu, obejmujący uzgodnienia polegające na wykorzystywaniu przez daną osobę infrastruktury informatycznej członka, uczestnika lub klienta, lub jakiegokolwiek systemu przyłączeniowego udostępnionego przez członka, uczestnika lub klienta do przekazywania zleceń transakcji (bezpośredni dostęp do rynku) i uzgodnienia, w ramach których dana osoba nie korzysta z tej infrastruktury (dostęp sponsorowany);
- 20) »zorganizowana platforma obrotu« oznacza giełdę energii, brokera energetycznego, platformę zdolności energetycznych lub inny system lub mechanizm, w ramach którego dochodzi do interakcji wielu deklaracji gotowości stron trzecich do zakupu lub sprzedaży produktów energetycznych sprzedawanych w obrocie hurtowym w sposób, który może skutkować transakcją;
- 21) »arkusz zleceń« oznacza wszystkie szczegóły dotyczące produktów energetycznych sprzedawanych w obrocie hurtowym na zorganizowanych platformach obrotu, w tym skojarzone i nieskojarzone zlecenia, a także zlecenia generowane przez system i zdarzenia w trakcie cyklu życia produktu;

- 22) »wskaźnik referencyjny« oznacza wskaźnik zdefiniowany w art. 3 ust. 1 pkt 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1011*, przez odniesienie do którego ustalana jest kwota należna z tytułu produktu energetycznego sprzedawanego w obrocie hurtowym lub umowy dotyczącej produktu energetycznego sprzedawanego w obrocie hurtowym lub wartość produktu energetycznego sprzedawanego w obrocie hurtowym;
- 23) „obróć LNG” oznacza oferty kupna i sprzedaży LNG lub transakcje, w tym między innymi transakcje zawierane na rynku pozagiełdowym lub na zorganizowanej platformie obrotu, dotyczące zakupu lub sprzedaży LNG:
- a) które specyfikują dostawę w Unii;
 - b) które skutkują dostawą w Unii; lub
 - c) w ramach których jeden kontrahent dokonuje regazyfikacji LNG w terminalu w Unii;
- 24) »dane dotyczące rynku LNG« oznaczają ewidencję ofert kupna i sprzedaży lub transakcji dotyczących obrotu LNG wraz z odpowiednimi informacjami;
- 25) »uczestnik rynku LNG« oznacza osobę fizyczną lub prawną – niezależnie od jej siedziby lub miejsca zamieszkania – która zajmuje się obrotem LNG;

- 26) »oszacowanie ceny LNG« oznacza określenie dziennej ceny referencyjnej obrotu LNG zgodnie z metodą, którą określa Agencja;
- 27) »poziom odniesienia dla LNG« oznacza określenie spreadu między dziennym oszacowaniem ceny LNG a ceną rozliczeniową dla kontraktu TTF Gas Futures o najbliższym terminie wygaśnięcia ustalaną codziennie przez ICE Endex Markets B.V.

* Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1011 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie indeksów stosowanych jako wskaźniki referencyjne w instrumentach finansowych i umowach finansowych lub do pomiaru wyników funduszy inwestycyjnych i zmieniające dyrektywy 2008/48/WE i 2014/17/UE oraz rozporządzenie (UE) nr 596/2014 (Dz.U. L 171 z 29.6.2016, s. 1).”;

- 4) w art. 3 ust. 1 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Wykorzystanie informacji wewnętrznej w formie anulowania lub zmiany zlecenia lub podejmowanie wszelkich innych działań w zakresie obrotu dotyczących produktu energetycznego sprzedawanego w obrocie hurtowym, którego informacja ta dotyczy, w przypadku gdy zlecenie złożono przed wejściem danej osoby w posiadanie informacji wewnętrznej, również uznaje się za wykorzystywanie informacji wewnętrznych.”;

5) w art. 4 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Uczestnicy rynku ujawniają informacje wewnętrzne za pośrednictwem platform informacji wewnętrznych. Platformy informacji wewnętrznych zapewniają, aby informacje wewnętrzne były podawane do wiadomości publicznej w sposób umożliwiający szybki dostęp do tych informacji, w tym za pośrednictwem strony internetowej lub przejrzystego interfejsu programowania aplikacji, oraz pełną, prawidłową i terminową ocenę tych informacji przez opinię publiczną.”;

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Publikowanie informacji wewnętrznych, w tym w formie zagregowanej, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/943*, rozporządzeniem (WE) nr 715/2009 oraz wytycznymi i kodeksami sieci przyjętymi na podstawie tych rozporządzeń, stanowi skuteczne ujawnienie, ale może nie stanowić podania do wiadomości publicznej w odpowiednim czasie w rozumieniu ust. 1 niniejszego artykułu.”;

* Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/943 z dnia 5 czerwca 2019 r. w sprawie rynku wewnętrznego energii elektrycznej (Dz.U. L 158 z 14.6.2019, s. 54).

c) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„4a. Do dnia ... [dwanaście miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zmieniającego] Agencja opracuje platformę służącą jako sektorowy elektroniczny punkt dostępu do informacji wewnętrznych ujawnionych na podstawie ust. 1 i rozpocznie jej obsługę.”;

6) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 4a

Zezwolenia dla platform informacji wewnętrznych i nadzór nad tymi platformami

1. Platforma informacji wewnętrznych może rozpocząć działalność dopiero po przeprowadzeniu przez Agencję oceny, czy spełnia ona wymogi określone w ust. 3, 4 i 5 i po udzieleniu przez Agencję zezwolenia na prowadzenie przez nią działalności. Agencja prowadzi rejestr platform informacji wewnętrznych, którym udzieliła zezwoleń zgodnie z niniejszym ustępem. Rejestr platform informacji wewnętrznych jest publicznie dostępny i zawiera informacje na temat usług, na świadczenie których platforma uzyskała zezwolenie. Agencja dokonuje regularnego przeglądu spełniania przez platformy informacji wewnętrznych wymogów przewidzianych w ust. 3, 4, i 5.
2. Platformy informacji wewnętrznych, które zostały przez Agencję zarejestrowane na podstawie rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 1348/2014* i umieszczone w prowadzonym przez Agencję wykazie platform informacji wewnętrznych, mogą kontynuować działalność do czasu podjęcia przez Agencję decyzji w sprawie zezwolenia na podstawie niniejszego artykułu.

3. Platforma informacji wewnętrznych posiada odpowiednie polityki i mechanizmy umożliwiające podawanie do publicznej wiadomości informacji wewnętrznych wymaganych na podstawie art. 4 ust. 1 w czasie jak najbardziej zbliżonym do czasu rzeczywistego, z zastosowaniem możliwych środków technicznych, na uzasadnionych zasadach komercyjnych. Informacje wewnętrzne muszą być łatwo dostępne i udostępniane nieodpłatnie do wszystkich celów, w tym za pośrednictwem strony internetowej lub interfejsu programowania aplikacji. Platforma informacji wewnętrznych rozpowszechnia takie informacje w sposób skuteczny i spójny, który zapewnia szybki dostęp do informacji wewnętrznych na zasadach niedyskryminacyjnych, oraz w sposób ułatwiający ich konsolidację z podobnymi informacjami pochodzącymi z innych źródeł.
4. Informacje wewnętrzne podawane do wiadomości publicznej za pośrednictwem platformy informacji wewnętrznych na podstawie ust. 3 zawierają co najmniej następujące szczegółowe dane, w zależności od rodzaju informacji wewnętrznych:
 - a) identyfikator komunikatu i status zdarzenia;
 - b) datę i godzinę publikacji oraz datę i godzinę początku i końca zdarzenia;
 - c) nazwę i dane identyfikacyjne uczestnika rynku;
 - d) dany obszar rynkowy lub obszar bilansowania;

- e) rodzaj informacji, taki jak niedostępność, prognoza i rzeczywiste wykorzystanie; oraz
 - f) w stosownych przypadkach:
 - (i) rodzaj niedostępności i rodzaj zdarzenia;
 - (ii) jednostkę miary;
 - (iii) niedostępną, dostępną i zainstalowaną lub techniczną moc;
 - (iv) w przypadku gdy zainstalowana lub techniczna moc jest niedostępna – przyczyny niedostępności;
 - (v) rodzaj paliwa;
 - (vi) odnośny składnik aktywów lub jednostkę wraz z ich kodem identyfikacyjnym.
5. Platforma informacji wewnętrznych stosuje i utrzymuje skuteczne rozwiązania administracyjne mające na celu zapobieganie konfliktom interesów w stosunku do swoich klientów. W szczególności platforma informacji wewnętrznych będąca również zorganizowaną platformą obrotu lub uczestnikiem rynku traktuje wszystkie gromadzone informacje wewnętrzne w sposób niedyskryminacyjny oraz stosuje i utrzymuje odpowiednie rozwiązania mające na celu rozdzielenie poszczególnych funkcji biznesowych.

Platforma informacji wewnętrznych musi posiadać należyte mechanizmy bezpieczeństwa służące zagwarantowaniu bezpieczeństwa środków przekazu informacji wewnętrznych, w celu zminimalizowania ryzyka uszkodzenia danych i nieuprawnionego dostępu oraz zapobiegania wyciekowi informacji wewnętrznych przed ich publikacją. Platforma informacji wewnętrznych utrzymuje odpowiednie zasoby oraz ma systemy zapasowe, aby oferować swoje usługi i je utrzymywać.

Platforma informacji wewnętrznych musi posiadać mechanizmy umożliwiające szybką i skuteczną kontrolę sprawozdań dotyczących informacji wewnętrznych pod kątem ich kompletności, wykrywanie przeoczeń i oczywistych błędów oraz żądanie przedstawienia poprawionej wersji takich sprawozdań.

6. W przypadku gdy Agencja stwierdzi, że platforma informacji wewnętrznych naruszyła którykolwiek z wymogów określonych w ust. 1–5 niniejszego artykułu, przed cofnięciem jej zezwolenia na podstawie ust. 7 niniejszego artykułu umożliwia danej platformie informacji wewnętrznych skorzystanie z odpowiednich zabezpieczeń proceduralnych, w tym wymienionych w art. 14 ust. 7 i 8 rozporządzenia (UE) 2019/942.
7. Agencja może w drodze decyzji cofnąć zezwolenie udzielone platformie informacji wewnętrznych i usunąć ją z rejestru, w przypadku gdy platforma informacji wewnętrznych:
 - a) nie skorzystała z zezwolenia w ciągu 12 miesięcy od dnia jego udzielenia, jednoznacznie zrzekła się zezwolenia lub w ciągu poprzednich sześciu miesięcy nie świadczyła żadnych usług;

- b) uzyskała zezwolenie na podstawie fałszywych oświadczeń lub w inny niezgodny z prawem sposób;
- c) przestała spełniać wymogi warunkujące uzyskanie zezwolenia określone w ust. 3, 4 i 5;
- d) nie usunęła naruszenia; lub
- e) poważnie i systematycznie naruszała niniejsze rozporządzenie.

W przypadku decyzji, o której mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, Agencja wskazuje środki odwoławcze przysługujące na podstawie art. 28 i 29 rozporządzenia (UE) 2019/942.

Platforma informacji wewnętrznych, w odniesieniu do której Agencja cofnęła zezwolenie, informuje wszystkich odpowiednich uczestników rynku oraz zapewnia uporządkowane zastąpienie, w tym przeniesienie danych do innych – wybranych przez uczestników rynku – platform informacji wewnętrznych oraz przekierowanie przepływów sprawozdawczych do innych platform informacji wewnętrznych. Agencja wyznacza na zapewnienie takiego uporządkowanego zastąpienia rozsądny okres wynoszący co najmniej sześć miesięcy. W tym okresie dana platforma informacji wewnętrznych zapewnia ciągłość świadczonych przez siebie usług. Agencja może jednak wyznaczyć krótszy okres, jeżeli dalsze działanie platformy informacji wewnętrznych może zagrozić prawidłowemu funkcjonowaniu systemu, uwzględniając powagę okoliczności, które spowodowały cofnięcie zezwolenia.

Agencja bez zbędnej zwłoki powiadamia krajowy organ regulacyjny w państwie członkowskim, w którym ma siedzibę platforma informacji wewnętrznych, o decyzji o cofnięciu zezwolenia udzielonego platformie informacji wewnętrznych na podstawie akapitu pierwszego i informuje o tym uczestników rynku.

8. Do dnia ... [12 miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zmieniającego] Komisja przyjmie zgodnie z art. 20 akt delegowany uzupełniający niniejsze rozporządzenie, który określa:
- a) środki, za pomocą których platforma informacji wewnętrznych ma realizować obowiązek podawania do publicznej wiadomości informacji wewnętrznych określony w ust. 3 niniejszego artykułu;
 - b) treść i wszelkie odpowiednie dalsze szczegóły informacji wewnętrznych podawanych do wiadomości publicznej na podstawie ust. 3 i 4 niniejszego artykułu w sposób umożliwiający publikację informacji wymaganych na podstawie niniejszego artykułu;
 - c) szczególne wymagania organizacyjne dotyczące wdrożenia ust. 5 niniejszego artykułu;
 - d) szczegóły dotyczące procesu cofnięcia zezwolenia platformy informacji wewnętrznych, o którym mowa w ust. 7 niniejszego artykułu;

- e) gwarancje proceduralne, o których mowa w ust. 6 niniejszego artykułu;
- f) szczegóły dotyczące procesu uporządkowanego zastąpienia, o którym mowa w ust. 7 niniejszego artykułu;
- g) szczegółowe ustalenia dotyczące informowania uczestników rynku o decyzji o cofnięciu zezwolenia udzielonego platformie informacji wewnętrznych.

* Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1348/2014 z dnia 17 grudnia 2014 r. w sprawie przekazywania danych wdrażające art. 8 ust. 2 i 6 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1227/2011 w sprawie integralności i przejrzystości hurtowego rynku energii (Dz.U. L 363 z 18.12.2014, s. 121).”;

7) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 5a

Handel algorytmiczny

1. Uczestnik rynku prowadzący handel algorytmiczny musi posiadać skuteczne systemy i mechanizmy kontroli ryzyka odpowiednie dla prowadzonej działalności, aby zapewnić odporność i wystarczającą zdolność swoich systemów transakcyjnych oraz zapewnić, aby podlegały one odpowiednim progom i limitom transakcyjnym oraz uniemożliwiały wysyłanie błędnych zleceń, a także aby nie dopuścić do sytuacji, w której funkcjonowanie systemów mogłoby doprowadzić lub przyczynić się do powstania zaburzeń rynkowych. Uczestnik rynku musi również posiadać skuteczne systemy i mechanizmy kontroli ryzyka, aby zapewnić zgodność systemów transakcyjnych z niniejszym rozporządzeniem oraz z zasadami zorganizowanej platformy obrotu, z którą jest połączony. Uczestnik rynku musi posiadać skuteczne rozwiązania w zakresie ciągłości działania, aby sprostać wszelkim awariom swoich systemów transakcyjnych, oraz zapewniać kompleksowe testowanie i właściwe monitorowanie swoich systemów, aby spełniały one wymogi określone w niniejszym ustępie.
2. Uczestnik rynku, który prowadzi handel algorytmiczny w państwie członkowskim, powiadamia o tym krajowy organ regulacyjny państwa członkowskiego, w którym jest zarejestrowany na podstawie art. 9 ust. 1, oraz Agencję.

Krajowy organ regulacyjny państwa członkowskiego, w którym uczestnik rynku jest zarejestrowany na podstawie art. 9 ust. 1, może wymagać, aby uczestnik rynku przedstawiał regularnie lub na zasadzie ad hoc opis charakteru swoich strategii handlu algorytmicznego, szczegółowe informacje na temat parametrów lub limitów transakcyjnych, którym podlega system obrotu, kluczowych mechanizmów kontroli przestrzegania przepisów i kontroli ryzyka służących zapewnieniu spełnienia wymogów określonych w ust. 1 niniejszego artykułu, oraz szczegółowe informacje na temat procesu testowania swoich systemów obrotu.

Uczestnik rynku zapewnia przechowywanie przez pięć lat dokumentacji dotyczącej kwestii, o których mowa w niniejszym ustępie, oraz zapewnia, aby dokumentacja ta umożliwiała krajowemu organowi regulacyjnemu państwa członkowskiego, w którym uczestnik rynku jest zarejestrowany zgodnie z art. 9 ust. 1, monitorowanie zgodności z niniejszym rozporządzeniem.

3. Uczestnik rynku, który zapewnia bezpośredni dostęp elektroniczny do zorganizowanej platformy obrotu, powiadamia o tym – odpowiednio – krajowy organ regulacyjny państwa członkowskiego, w którym jest zarejestrowany na podstawie art. 9 ust. 1, oraz Agencję.

Krajowy organ regulacyjny państwa członkowskiego, w którym uczestnik rynku jest zarejestrowany na podstawie art. 9 ust. 1, może wymagać, aby uczestnik rynku przedstawiał regularnie lub na zasadzie ad hoc opis systemów i mechanizmów kontroli ryzyka, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, oraz wykazał, że są one stosowane.

Uczestnik rynku zapewnia przechowywanie przez pięć lat dokumentacji dotyczącej kwestii, o których mowa w niniejszym ustępie, oraz zapewnia, aby dokumentacja ta umożliwiała krajowemu organowi regulacyjnemu państwa członkowskiego, w którym uczestnik rynku jest zarejestrowany zgodnie z art. 9 ust. 1, monitorowanie zgodności z niniejszym rozporządzeniem.

4. Niniejszy artykuł pozostaje bez uszczerbku dla obowiązków określonych w dyrektywie 2014/65/UE.”;

8) art. 6 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 20 w celu:

a) zmiany niniejszego rozporządzenia poprzez:

- (i) harmonizację definicji określonych w art. 2 pkt 1, 2, 3 i 5, w celu zapewnienia spójności z innymi odpowiednimi przepisami prawa Unii w obszarze usług finansowych i energii;
- (ii) aktualizację definicji, o których mowa w pkt (i) w wyłącznym celu uwzględnienia przyszłej sytuacji na hurtowych rynkach energii;

- b) uzupełnienie niniejszego rozporządzenia poprzez określenie, z uwzględnieniem specyfiki krajowej, minimalnych progów służących identyfikacji zdarzeń, których upublicznienie mogłoby znacząco wpłynąć na ceny produktów energetycznych sprzedawanych w obrocie hurtowym.”;

9) w art. 7 wprowadza się następujące zmiany:

- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Agencja monitoruje działalność handlową, której przedmiotem są produkty energetyczne sprzedawane w obrocie hurtowym, w celu wykrywania realizacji lub prób realizacji transakcji zawieranych w oparciu o informacje wewnętrzne oraz manipulacje na rynku i w celu zapobiegania takim transakcjom. Agencja gromadzi dane na potrzeby oceny i monitorowania hurtowych rynków energii, jak przewidziano w art. 8.”;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Agencja co najmniej raz w roku składa Komisji sprawozdanie z działalności prowadzonej na podstawie niniejszego rozporządzenia oraz ze stosowania niniejszego rozporządzenia przez Agencję, a także podaje to sprawozdanie do wiadomości publicznej. W sprawozdaniach tych Agencja ocenia między innymi działanie i przejrzystość różnych kategorii rynków i sposobów prowadzenia obrotu oraz może wydawać Komisji zalecenia dotyczące zasad rynkowych, norm i procedur mogących poprawić integralność rynku i funkcjonowanie rynku wewnętrznego. Może również ocenić, czy określenie minimalnych wymogów w odniesieniu do rynków regulowanych może przyczynić się do zwiększenia przejrzystości rynku. Sprawozdania te można łączyć ze sprawozdaniem, o którym mowa w art. 15 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2019/942.”;

10) dodaje się artykuły w brzmieniu:

„Artykuł 7a

Zadania i uprawnienia Agencji w odniesieniu do oszacowania ceny LNG i obliczania poziomów odniesienia dla LNG

1. Agencja przeprowadza i publikuje dzienne oszacowanie ceny LNG i dzienny poziom odniesienia dla LNG. Na potrzeby oszacowania ceny LNG i poziomu odniesienia dla LNG Agencja systematycznie gromadzi i przetwarza dane dotyczące transakcji na rynku LNG. W oszacowaniu ceny uwzględnia się, w stosownych przypadkach, regionalne różnice i warunki rynkowe.

2. Na zasadzie odstępstwa od art. 3 ust. 4 lit. b) niniejszego rozporządzenia do uczestników rynku LNG zastosowanie mają obowiązki i zakazy, którym podlegają uczestnicy rynku, określone w niniejszym rozporządzeniu. Uprawnienia powierzone Agencji na podstawie niniejszego rozporządzenia i rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 1348/2014 mają również zastosowanie do uczestników rynku LNG, co obejmuje także przepisy dotyczące zachowania poufności.

Artykuł 7b

Publikacja oszacowania ceny LNG i poziomów odniesienia dla LNG

1. Oszacowanie ceny LNG publikuje się codziennie, nie później niż o godz. 18:00 czasu środkowoeuropejskiego, dla oszacowania ceny w transakcji bezwarunkowej typu outright. Oprócz publikacji oszacowania ceny LNG Agencja publikuje również codziennie poziom odniesienia dla LNG nie później niż o godz. 19.00 czasu środkowoeuropejskiego lub tak szybko, jak to technicznie możliwe.
2. Do celów niniejszego artykułu Agencja może korzystać z usług strony trzeciej.

Artykuł 7c

Dostarczanie Agencji danych dotyczących rynku LNG

1. Uczestnicy rynku LNG nieodpłatnie przekazują codziennie Agencji dane dotyczące rynku LNG poprzez utworzone przez nią kanały sprawozdawcze, w znormalizowanym formacie, przy użyciu protokołu komunikacyjnego gwarantującego wysoką jakość przesyłu danych oraz w czasie jak najbardziej zbliżonym do czasu rzeczywistego przed publikacją dziennego oszacowania ceny LNG (godz. 18.00 czasu środkowoeuropejskiego).

2. Komisja może przyjąć akty wykonawcze określające moment, do kiedy przekazywane mają być dane dotyczące rynku LNG przed publikacją dziennego oszacowania ceny LNG, o której mowa w ust. 1. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 21 ust. 2.
3. W stosownych przypadkach Agencja, po konsultacji z Komisją, wydaje wskazówki dotyczące:
 - a) szczegółowych informacji, które mają być zgłaszane, oprócz aktualnych szczegółowych informacji dotyczących transakcji i podstawowych danych podlegających zgłoszeniu na podstawie rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 1348/2014, w tym ofert kupna i sprzedaży; oraz
 - b) procedury, standardu i formatu elektronicznego oraz wymogów technicznych i organizacyjnych dotyczących przekazywania danych, które mają być stosowane przy przekazywaniu wymaganych danych dotyczących rynku LNG.

Artykuł 7d

Jakość danych dotyczących rynku LNG

1. Dane dotyczące rynku LNG obejmują:
 - a) strony umowy, w tym wskazanie, kto jest kupującym, a kto sprzedającym;
 - b) stronę dokonującą zgłoszenia;
 - c) cenę transakcyjną;

- d) ilości będące przedmiotem umowy;
- e) wartość umowy;
- f) okno czasowe dostawy ładunku LNG;
- g) warunki dostawy;
- h) punkty dostawy;
- i) informacje dotyczące znacznika czasu w odniesieniu do wszystkich następujących elementów:
 - (i) data i godzina złożenia oferty kupna lub sprzedaży;
 - (ii) data i godzina transakcji;
 - (iii) data i godzina zgłoszenia oferty kupna, oferty sprzedaży lub transakcji;
 - (iv) moment otrzymania przez Agencję danych dotyczących rynku LNG.

2. Uczestnicy rynku LNG przekazują Agencji dane dotyczące rynku LNG w następujących jednostkach i walutach:
- a) ceny jednostkowe dla transakcji oraz ofert kupna i sprzedaży zgłasza się w walucie określonej w umowie i w EUR/MWh oraz, w stosownych przypadkach, uwzględnia się stosowane kursy przeliczenia i wymiany;
 - b) ilości będące przedmiotem umowy zgłasza się w jednostkach określonych w umowie i w MWh;
 - c) okna czasowe dostawy zgłasza się jako daty dostawy wyrażone w formacie UTC;
 - d) punkt dostawy wskazuje ważny identyfikator z wykazu sporządzonego przez Agencję, taki jak ten, o którym mowa w wykazie instalacji LNG podlegających obowiązkowi sprawozdawczym na podstawie niniejszego rozporządzenia i rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 1348/2014; informacje dotyczące znacznika czasu zgłasza się w formacie UTC;
 - e) w stosownych przypadkach formułę cenową zawartą w umowie długoterminowej, z której wyprowadza się cenę, podaje się w pełnym brzmieniu.
3. Agencja wydaje wskazówki dotyczące kryteriów, według których uznaje się, że pojedynczy podmiot przekazujący dane odpowiada za znaczną część danych dotyczących rynku LNG przedłożonych we wskazanym okresie odniesienia, oraz tego, w jaki sposób Agencja uwzględnia tę sytuację w swoich dziennym oszacowaniu ceny LNG i poziomie odniesienia dla LNG.

Artykuł 7e

Ciągłość działania

Agencja regularnie dokonuje przeglądu, aktualizacji i publikacji swojej metody szacowania ceny referencyjnej LNG i metody obliczania poziomu odniesienia dla LNG, a także metody zgłaszania danych dotyczących rynku LNG oraz publikacji swoich oszacowań ceny LNG i poziomów odniesienia dla LNG, z uwzględnieniem opinii podmiotów przekazujących dane dotyczące rynku LNG.”;

11) w art. 8 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Uczestnicy rynku lub osoba lub podmiot działający w ich imieniu wymienieni w ust. 4 lit. b)–f) przekazują Agencji dane na temat transakcji zawieranych na hurtowych rynkach energii, w tym składanych zleceń. Zgłaszane informacje obejmują dokładną identyfikację produktów energetycznych kupowanych i sprzedawanych w obrocie hurtowym, uzgodnionych cen i ilości, dat i godzin realizacji, stron transakcji oraz pośrednich lub końcowych beneficjentów transakcji, a także wszelkie inne stosowne informacje. Uczestnicy rynku podają informacje na temat swoich ekspozycji, w podziale na produkty, włącznie z transakcjami, które mają miejsce poza rynkiem giełdowym. Podczas gdy ogólna odpowiedzialność spoczywa na uczestnikach rynku, w momencie otrzymania informacji od osoby lub podmiotu wymienionych w ust. 4 lit. b)–f) powyższy obowiązek sprawozdawczy uczestnika rynku uznaje się za wypełniony. Informacje, o których mowa w niniejszym ustępie są przekazywane za pośrednictwem zarejestrowanych mechanizmów sprawozdawczych.”;

b) dodaje się ustępy w brzmieniu:

„1a. Do celów zgłaszania danych na temat transakcji na hurtowym rynku energii, w tym zleceń, zawartych, dokonanych lub zrealizowanych na zorganizowanych platformach obrotu, te zorganizowane platformy obrotu lub osoby trzecie działające w ich imieniu:

- a) udostępniają Agencji dane dotyczące arkusza zleceń, zgodnie ze specyfikacjami określonymi w rozporządzeniu wykonawczym (UE) nr 1348/2014, wypełniając tym samym w imieniu uczestników rynku ich obowiązki na podstawie ust. 1 niniejszego artykułu; lub
- b) na wniosek Agencji zapewniają Agencji bezzwłocznie dostęp do arkusza zleceń, tak aby Agencja mogła monitorować obrót na hurtowym rynku energii.

Do dnia ... [dwanaście miesięcy po dacie wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zmieniającego] Komisja przyjmie akty wykonawcze określające dalsze szczegóły dotyczące stosowania niniejszego ustępu, w tym szczegółowe ustalenia w zakresie zapewnienia skutecznego zgłaszania danych. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 21 ust. 2.

- 1b. Uczestnicy rynku LNG oraz wszelkie inne osoby lub podmioty działające w ich imieniu, wymienione w ust. 4 lit. b)–f) niniejszego artykułu, systematycznie przekazują Agencji dane dotyczące rynku LNG zgodnie ze specyfikacjami określonymi w rozporządzeniu wykonawczym (UE) nr 1348/2014.”;
- c) ust. 2 akapit drugi otrzymuje brzmienie:
- „Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 21 ust. 2. Uwzględniają one istniejące systemy zgłaszania transakcji służące do monitorowania działalności handlowej na potrzeby wykrywania nadużyć na rynku.”;
- d) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
- „3. Osoby oraz podmioty, o których mowa w ust. 4 lit. a)–d) niniejszego artykułu, które zgłosiły transakcje zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 600/2014 lub rozporządzeniem (UE) nr 648/2012, nie podlegają obowiązkowi podwójnej sprawozdawczości w odniesieniu do tych transakcji.
- Bez uszczerbku dla akapitu pierwszego niniejszego ustępu akty wykonawcze, o których mowa w ust. 1a i 2, mogą umożliwiać rynkom regulowanym i systemom kojarzenia zleceń lub systemom zgłaszania transakcji przekazywanie Agencji danych na temat transakcji na hurtowych rynkach energii.”;

- e) w ust. 4 wprowadza się następujące zmiany:
- (i) wyrażenie wprowadzające otrzymuje brzmienie:
„Na użytek ust. 1, 1a i 1b informacje przekazują.”
 - (ii) lit. d) otrzymuje brzmienie:
„d) zorganizowana platforma obrotu, system kojarzenia zleceń lub inna osoba zawodowo pośrednicząca w zawieraniu transakcji lub zawodowo realizująca transakcje;”;
- f) ust. 5 otrzymuje brzmienie:
- „5. Na potrzeby monitorowania obrotu na hurtowych rynkach energii uczestnicy rynku przekazują Agencji oraz krajowym organom regulacyjnym informacje na temat zdolności i wykorzystania instalacji służących do produkcji, magazynowania, przesyłu energii elektrycznej lub gazu ziemnego lub zużywających energię elektryczną lub gaz ziemny bądź informacje dotyczące zdolności i wykorzystania instalacji LNG, w tym dotyczące planowanej lub nieplanowanej niedostępności tych instalacji oraz z informacjami wewnętrznymi podanymi do wiadomości publicznej na podstawie art. 4. Obowiązek sprawozdawczy spoczywający na uczestnikach rynku jest minimalizowany poprzez gromadzenie niezbędnych informacji lub ich części w miarę możliwości z istniejących źródeł.”;

12) w art. 9 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„1. Uczestnicy rynku zawierający transakcje, które mają być zgłaszane Agencji zgodnie z art. 8 ust. 1, rejestrują się w krajowym organie regulacyjnym w państwie członkowskim, w którym mają siedzibę lub miejsce zamieszkania.

Do dnia ... [sześć miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zmieniającego] uczestnicy rynku mający siedzibę lub miejsce zamieszkania w państwie trzecim zawierający transakcje, które mają być zgłaszane Agencji zgodnie z art. 8 ust. 1:

- a) wyznaczają przedstawiciela w państwie członkowskim, w którym prowadzą działalność na hurtowym rynku energii, i rejestrują się w krajowym organie regulacyjnym tego państwa członkowskiego. Przedstawiciel jest wyznaczany na mocy pisemnego upoważnienia i jest umocowany do działania w imieniu uczestnika rynku;
- b) upoważniają swojego wyznaczonego przedstawiciela do tego, aby dla krajowych organów regulacyjnych lub dla Agencji był – wraz z takimi uczestnikami rynku lub w ich imieniu – adresatem we wszystkich kwestiach niezbędnych do otrzymania, przestrzegania i egzekwowania wydawanych w związku z niniejszym rozporządzeniem decyzji lub wniosków o udzielenie informacji;

- c) udzielają swojemu wyznaczonemu przedstawicielowi uprawnień i środków niezbędnych do tego, by zagwarantować jego skuteczną i terminową współpracę z krajowymi organami regulacyjnymi lub z Agencją oraz by zapewnić realizację wydawanych przez krajowe organy regulacyjne lub Agencję w związku z niniejszym rozporządzeniem decyzji i wniosków o udzielenie informacji, w tym w odniesieniu do udzielania dostępu do żądanych informacji; oraz
- d) zgłaszają nazwę lub imię i nazwisko swojego wyznaczonego przedstawiciela, jego adres e-mail, adres pocztowy i numer telefonu krajowemu organowi regulacyjnemu państwa członkowskiego, w którym ten wyznaczony przedstawiciel ma miejsce zamieszkania lub siedzibę oraz Agencji.

Wyznaczenie przedstawiciela pozostaje bez uszczerbku dla działań prawnych, które mogą zostać podjęte przeciwko samemu uczestnikowi rynku.”;

- b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Krajowe organy regulacyjne przekazują Agencji informacje zawarte w ich rejestrach krajowych w formacie ustalonym przez Agencję. Agencja określa ten format we współpracy z tymi organami i publikuje go. Na podstawie informacji przekazanych przez krajowe organy regulacyjne Agencja tworzy europejski rejestr uczestników rynku. Krajowe organy regulacyjne i inne odpowiednie organy mają dostęp do tego rejestru. Z zastrzeżeniem art. 17 Agencja udostępnia publicznie europejski rejestr uczestników rynku lub jego fragment, pod warunkiem że nie zostaną ujawnione szczególnie chronione informacje handlowe dotyczące poszczególnych uczestników rynku.”;

13) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 9a

Zezwolenia dla zarejestrowanych mechanizmów sprawozdawczych i nadzór nad nimi

1. Prowadzenie działalności jako zarejestrowany mechanizm sprawozdawczy wymaga uzyskania uprzedniego zezwolenia udzielanego przez Agencję zgodnie z niniejszym artykułem.

Agencja udziela zezwolenia na prowadzenie działalności jako zarejestrowanego mechanizmu sprawozdawczego, w przypadku gdy:

- a) ma on siedzibę w Unii; oraz
- b) spełnia on wymogi określone w ust. 3.

Agencja udziela podmiotowi zezwolenia na prowadzenie działalności jako zarejestrowany mechanizm sprawozdawczy w rozsądnym terminie i, w miarę możliwości, w ciągu trzech miesięcy od otrzymania kompletnego wniosku.

Zezwolenie to jest skuteczne i ważne na całym terytorium Unii oraz umożliwia zarejestrowanemu mechanizmowi sprawozdawczemu świadczenie w całej Unii usług objętych zezwoleniem.

Zarejestrowane mechanizmy sprawozdawcze, które zostały przez Agencję zarejestrowane na podstawie rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 1348/2014 i umieszczone w prowadzonym przez Agencję wykazie zarejestrowanych mechanizmów sprawozdawczych, mogą kontynuować działalność do czasu podjęcia przez Agencję decyzji w sprawie zezwolenia na podstawie niniejszego artykułu.

Zarejestrowany mechanizm sprawozdawczy, który uzyskał zezwolenie, musi spełniać wymogi warunkujące uzyskanie zezwolenia, o których mowa w niniejszym ustępie i w ust. 3. Zarejestrowany mechanizm sprawozdawczy, który uzyskał zezwolenie, powiadamia niezwłocznie Agencję o wszelkich istotnych zmianach dotyczących wymogów warunkujących uzyskanie zezwolenia.

Agencja tworzy rejestr zarejestrowanych mechanizmów sprawozdawczych, którym udzieliła zezwolenia zgodnie z niniejszym ustępem. Rejestr ten jest publicznie dostępny i zawiera informacje na temat usług, których świadczenie jest objęte zezwoleniem zarejestrowanego mechanizmu sprawozdawczego. Rejestr jest na bieżąco uaktualniany.

2. Agencja dokonuje regularnego przeglądu zgodności zarejestrowanego mechanizmu sprawozdawczego z ust. 1 i 3. W tym celu zarejestrowane mechanizmy sprawozdawcze co roku składają Agencji sprawozdania ze swojej działalności.
3. Zarejestrowane mechanizmy sprawozdawcze mają odpowiednie polityki i rozwiązania zapewniające szybkie przekazywanie informacji wymaganych na podstawie art. 8.

Zarejestrowane mechanizmy sprawozdawcze stosują i utrzymują skuteczne rozwiązania administracyjne mające na celu zapobieganie konfliktom interesów w stosunku do swoich klientów. W szczególności zarejestrowany mechanizm sprawozdawczy będący również zorganizowaną platformą obrotu lub uczestnikiem rynku traktuje wszystkie gromadzone informacje w sposób niedyskryminacyjny oraz stosuje i utrzymuje odpowiednie rozwiązania mające na celu rozdzielenie poszczególnych funkcji biznesowych.

Zarejestrowane mechanizmy sprawozdawcze mają należyte mechanizmy bezpieczeństwa służące zagwarantowaniu bezpieczeństwa środków przekazu informacji i ich uwierzytelnianiu, zminimalizowaniu ryzyka uszkodzenia danych oraz nieuprawnionego dostępu i zapobieganiu wyciekowi informacji, przy zachowaniu w każdym czasie poufności danych. Zarejestrowane mechanizmy sprawozdawcze utrzymują odpowiednie zasoby oraz posiadają systemy zapasowe, aby oferować swoje usługi i je utrzymywać.

Zarejestrowane mechanizmy sprawozdawcze posiadają mechanizmy umożliwiające skuteczną kontrolę sprawozdań dotyczących transakcji pod kątem ich kompletności, wykrywanie przeoczeń i oczywistych błędów spowodowanych przez uczestnika rynku, a w przypadku wystąpienia takiego błędu lub przeoczenia – przekazanie uczestnikowi rynku szczegółowych informacji o danym błędzie lub przeoczeniu oraz żądanie przedstawienia poprawionej wersji takich sprawozdań.

Zarejestrowane mechanizmy sprawozdawcze mają systemy umożliwiające im wykrywanie spowodowanych przez nie błędów lub przeoczeń oraz umożliwiające im skorygowanie i przekazanie lub, stosownie do przypadku, ponowne przekazanie Agencji prawidłowych i kompletnych sprawozdań dotyczących transakcji.

4. W przypadku gdy Agencja stwierdzi, że zarejestrowany mechanizm sprawozdawczy naruszył ust. 1, 2 lub 3 niniejszego artykułu, przed cofnięciem zezwolenia na podstawie ust. 5 niniejszego artykułu zapewnia danemu zarejestrowanemu mechanizmowi sprawozdawczemu odpowiednie gwarancje proceduralne, w tym gwarancje, o których mowa w art. 14 ust. 6, 7 i 8 rozporządzenia (UE) 2019/942.

5. Agencja może w drodze decyzji cofnąć zezwolenie udzielone zarejestrowanemu mechanizmowi sprawozdawczemu i usunąć go z rejestru, w przypadku gdy zarejestrowany mechanizm sprawozdawczy:
- a) nie skorzysta z zezwolenia w ciągu 18 miesięcy od dnia jego udzielenia, jednoznacznie zrzeknie się zezwolenia lub gdy w ciągu poprzednich 18 miesięcy nie świadczył żadnych usług;
 - b) uzyskał zezwolenie, składając fałszywe oświadczenia lub uzyskał je w jakiegokolwiek inny sposób sprzeczny z prawem;
 - c) przestał spełniać wymogi warunkujące uzyskanie zezwolenia określone w ust. 1 i 3; lub
 - d) poważnie i systematycznie naruszał niniejsze rozporządzenie.

W przypadku decyzji, o której mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, Agencja wskazuje środki odwoławcze przysługujące na podstawie art. 28 i 29 rozporządzenia (UE) 2019/942.

Zarejestrowany mechanizm sprawozdawczy, w odniesieniu do którego Agencja cofnęła zezwolenie, informuje wszystkich odpowiednich uczestników rynku oraz zapewnia uporządkowane zastąpienie, w tym przeniesienie danych do innych – wybranych przez uczestników rynku – zarejestrowanych mechanizmów sprawozdawczych oraz przekierowanie przepływów sprawozdawczych do innych zarejestrowanych mechanizmów sprawozdawczych. Agencja wyznacza na zapewnienie takiego uporządkowanego zastąpienia rozsądny okres wynoszący co najmniej sześć miesięcy. W tym okresie dany zarejestrowany mechanizm sprawozdawczy zapewnia ciągłość świadczonych przez siebie usług. Agencja może jednak przewidzieć krótszy okres, jeżeli dalsze działanie zarejestrowanego mechanizmu sprawozdawczego może zagrozić prawidłowemu funkcjonowaniu systemu, uwzględniając powagę okoliczności prowadzących do cofnięcia zezwolenia.

Agencja bez zbędnej zwłoki powiadamia krajowy organ regulacyjny w państwie członkowskim, w którym ma siedzibę zarejestrowany mechanizm sprawozdawczy, o decyzji o cofnięciu zezwolenia udzielonego zarejestrowanemu mechanizmowi sprawozdawczemu na podstawie akapitu pierwszego i informuje o tym uczestników rynku.

6. Do dnia ... [12 miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zmieniającego] Komisja przyjmie zgodnie z art. 20 akt delegowany uzupełniający niniejsze rozporządzenie określający:
- a) środki, za pomocą których zarejestrowany mechanizm sprawozdawczy ma realizować obowiązek, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu;
 - b) konkretne wymogi organizacyjne dotyczące wykonania ust. 2 i 3 niniejszego artykułu;
 - c) szczegóły dotyczące procesu cofnięcia zezwolenia udzielonego zarejestrowanemu mechanizmowi sprawozdawczemu, o którym mowa w ust. 5 niniejszego artykułu;
 - d) gwarancje proceduralne, o których mowa w ust. 4 niniejszego artykułu;
 - e) szczegóły dotyczące procesu uporządkowanego zastąpienia, o którym mowa w ust. 5 niniejszego artykułu;
 - f) szczegółowe ustalenia dotyczące informowania uczestników rynku o decyzji o cofnięciu zezwolenia udzielonego zarejestrowanemu mechanizmowi sprawozdawczemu.”;

14) art. 10 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Agencja ustanawia mechanizmy umożliwiające udostępnianie informacji, które otrzymuje zgodnie z art. 7 ust. 1 i art. 8, Komisji, krajowym organom regulacyjnym, właściwym organom finansowym państw członkowskich, krajowym organom ds. konkurencji, EUNGiPW, EUROFISC oraz innym odpowiednim organom na poziomie Unii. Przed ustanowieniem takich mechanizmów Agencja konsultuje się z tymi organami.

Agencja zapewnia dostęp do mechanizmów, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, wyłącznie organom, które utworzyły systemy umożliwiające Agencji spełnienie wymogów określonych w art. 12 ust. 1.

2. Krajowe organy regulacyjne ustanawiają mechanizmy wymiany informacji otrzymanych zgodnie z art. 7 ust. 2 i art. 8 z właściwymi organami finansowymi państw członkowskich, krajowymi organami ochrony konkurencji, krajowymi organami podatkowymi oraz innymi odpowiednimi organami na poziomie krajowym. Przed stworzeniem takich mechanizmów krajowy organ regulacyjny konsultuje się w sprawie tych mechanizmów z Agencją i z tymi organami, chyba że mechanizmy takie zostały ustanowione przed dniem ... [data wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zmieniającego]. W stosownych przypadkach Agencja wydaje niewiążące wytyczne w celu ułatwienia ustanowienia takich mechanizmów przez krajowe organy regulacyjne.”;

Krajowe organy regulacyjne zapewniają dostęp do mechanizmów, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, wyłącznie organom, które utworzyły systemy umożliwiające krajowym organom regulacyjnym spełnienie wymogów określonych w art. 12 ust. 1.”;

15) w art. 12 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Komisja, krajowe organy regulacyjne, właściwe organy finansowe państw członkowskich, krajowe organy podatkowe, Eurofisc, krajowe organy ds. konkurencji, EUNGiPW i inne odpowiednie organy zapewniają poufność, integralność i ochronę informacji otrzymanych na podstawie art. 4 ust. 2, art. 7 ust. 2, art. 8 ust. 5 lub art. 10, podejmują działania w celu zapobiegania wszelkim przypadkom niewłaściwego wykorzystania takich informacji oraz zapewniają zgodność z mającymi zastosowanie przepisami o ochronie danych.”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Do dnia ... [12 miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zmieniającego] Agencja stworzy referencyjny ośrodek informacji obejmujący informacje o danych dotyczących hurtowego rynku energii w Unii (zwany dalej „referencyjnym ośrodkiem informacji”). Z zastrzeżeniem art. 17 Agencja podaje do wiadomości publicznej poprzez referencyjny ośrodek informacji elementy informacji będących w jej posiadaniu, pod warunkiem że nie zostaną ujawnione ani nie mogą zostać wywnioskowane z informacji podanych do wiadomości publicznej informacji szczególnie chronione informacje handlowe dotyczące poszczególnych uczestników rynku, poszczególnych transakcji lub poszczególnych rynków. Agencja może również podawać do wiadomości publicznej poprzez referencyjny ośrodek informacji zagregowane informacje na temat zorganizowanych platform obrotu, platform informacji wewnętrznych i zarejestrowanych mechanizmów sprawozdawczych zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami o ochronie danych, z wyłączeniem wrażliwych informacji handlowych.

Z zachowaniem wymogów poufności Agencja udostępnia do celów naukowych swoją bazę danych zawierającą informacje handlowe niebędące informacjami szczególnie chronionymi.

Informacje są podawane do wiadomości publicznej lub udostępniane w celu zwiększenia przejrzystości hurtowych rynków energii, pod warunkiem że nie zachodzi prawdopodobieństwo, iż wywoła to jakiegokolwiek zakłócenia konkurencji na tych rynkach energii.

Agencja rozpowszechnia informacje w sprawiedliwy sposób zgodnie z przejrzystymi zasadami, które określa i podaje do wiadomości publicznej.”;

16) w art. 13 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Krajowe organy regulacyjne zapewniają przestrzeganie i egzekwowanie zakazów określonych w art. 3 i 5 oraz obowiązków określonych w art. 4, 7c, 8, 9 i 15.

Krajowe organy regulacyjne są właściwe do zbadania wszystkich działań podejmowanych na ich krajowych hurtowych rynkach energii i do egzekwowania niniejszego rozporządzenia, niezależnie od tego, gdzie uczestnik rynku podejmujący te działania jest zarejestrowany lub gdzie spoczywa na nim obowiązek rejestracji na podstawie art. 9 ust. 1.

Każde państwo członkowskie zapewnia, by jego krajowy organ regulacyjny posiadał uprawnienia w zakresie dochodzeń i egzekwowania przepisów niezbędne w celu wykonywania funkcji, o których mowa w akapitach pierwszym i drugim. Uprawnienia te wykonuje się w proporcjonalny sposób.

Uprawnienia te mogą być wykonywane:

- a) bezpośrednio;
- b) we współpracy z innymi organami;
- c) poprzez składanie wniosków do właściwych krajowych organów sądowych; lub
- d) w następstwie zalecenia Agencji.

W stosownych przypadkach krajowe organy regulacyjne mogą wykonywać uprawnienia w zakresie dochodzeń we współpracy ze zorganizowanymi platformami obrotu, systemami kojarzenia zleceń lub innymi osobami zawodowo pośredniczącymi w zawieraniu transakcji lub zawodowo realizującymi transakcje, o których mowa w art. 8 ust. 4 lit. d).”;

- b) dodaje się ustępy w brzmieniu:

„3. Aby zwalczać naruszenia niniejszego rozporządzenia, wspierać i uzupełniać działania krajowych organów regulacyjnych w zakresie egzekwowania przepisów oraz przyczyniać się do jednolitego stosowania niniejszego rozporządzenia w całej Unii, Agencja może, w ścisłej i aktywnej współpracy z odpowiednimi krajowymi organami regulacyjnymi, prowadzić dochodzenia, wykonując uprawnienia powierzone jej na mocy art. 13a, 13b i 13c oraz zgodnie z tymi artykułami.

4. W odpowiednim czasie przed wykonaniem uprawnień, o których mowa w ust. 3, w ramach jurysdykcji państwa członkowskiego, w którym dokonuje się działań, co do których Agencja ma uzasadnione podejrzenia, że naruszają niniejsze rozporządzenie, Agencja informuje krajowy organ regulacyjny i inne zainteresowane organy tego państwa członkowskiego. Agencja może wykonywać swoje uprawnienia w tej jurysdykcji, chyba że sprzeciwi się temu krajowy organ regulacyjny, z następujących powodów:

- a) organ formalnie wszczął lub prowadzi dochodzenie w sprawie tych samych faktów; lub
- b) organ przeprowadził dochodzenie w sprawie tych samych faktów i stwierdził istnienie lub brak naruszenia.

Agencja może nadal wykonywać swoje uprawnienia w pozostałych jurysdykcjach tych krajowych organów regulacyjnych, które nie zgłosiły sprzeciwu zgodnie z akapitem pierwszym lit. a). Agencja nie wykonuje swoich uprawnień, jeżeli zostało już przeprowadzone dochodzenie w sprawie tych samych faktów i stwierdzono istnienie lub brak naruszenia.

Krajowy organ regulacyjny informuje Agencję o swoim sprzeciwie w terminie trzech miesięcy od otrzymania informacji zgodnie z akapitem pierwszym.

W takich przypadkach krajowy organ regulacyjny współpracuje z Agencją, między innymi poprzez:

- a) udostępnianie informacji i ustaleń istotnych dla Agencji w wykonywaniu jej uprawnień na podstawie ust. 3 w innych odpowiednich jurysdykcjach; oraz
- b) udział – na wniosek Agencji – w grupie dochodzeniowej utworzonej zgodnie z art. 16 ust. 4 lit. c).

Agencja informuje Komisję o utworzeniu grupy dochodzeniowej oraz – na wniosek jednego z zainteresowanych krajowych organów regulacyjnych – może zaprosić Komisję do udziału w pracach tej grupy dochodzeniowej w charakterze obserwatora.

- 5. Agencja może wykonywać swoje uprawnienia w celu egzekwowania zakazów określonych w art. 3 i 5, w przypadku gdy:
 - a) są lub były prowadzone działania w odniesieniu do produktów energetycznych sprzedawanych w obrocie hurtowym w co najmniej dwóch państwach członkowskich;
 - b) właściwy krajowy organ regulacyjny, bez uszczerbku dla odstępstw, o których mowa w art. 16 ust. 5, nie wprowadzi jak najszybciej niezbędnych środków w celu zastosowania się do wniosku Agencji na podstawie art. 16 ust. 4 lit. b), w przypadkach o znaczeniu transgranicznym;

- c) bez uszczerbku dla ust. 4 krajowy organ regulacyjny zwraca się do Agencji o wykonanie uprawnień w odniesieniu do aktów o znaczeniu transgranicznym, nawet jeżeli nie są one objęte zakresem stosowania lit. a) lub b) niniejszego ustępu.
- 6. Agencja może wykonywać swoje uprawnienia na potrzeby wypełnienia obowiązków określonych w art. 4, w przypadku gdy odpowiednie informacje wewnętrzne mogą mieć znaczący wpływ na ceny produktów energetycznych sprzedawanych w obrocie hurtowym przeznaczonych do dostawy w co najmniej dwóch państwach członkowskich.
- 7. Agencja może wykonywać swoje uprawnienia w celu zapewnienia wypełniania obowiązków określonych w art. 8, w przypadku gdy:
 - a) podejrzwane naruszenie ma wpływ na monitorowanie przez Agencję, o którym mowa w art. 7, działalności handlowej dotyczącej produktów energetycznych sprzedawanych w obrocie hurtowym w co najmniej dwóch państwach członkowskich; lub
 - b) podejrzenie naruszenia ma wpływ na jakość wymiany informacji, o której mowa w art. 10, w co najmniej dwóch państwach członkowskich.
- 8. Agencja może wykonywać swoje uprawnienia na potrzeby wypełnienia obowiązków określonych w art. 15, w przypadku gdy osoby, o których mowa w tym artykule, zawodowo pośredniczą w zawieraniu transakcji lub zawodowo realizują transakcje na produktach energetycznych sprzedawanych w obrocie hurtowym w celu dostawy w co najmniej dwóch państwach członkowskich.

9. Wykonując swoje uprawnienia na podstawie ust. 5–8, Agencja może nadać priorytet sprawom o najbardziej znaczących skutkach transgranicznych. W tym celu, po konsultacji i we współpracy z krajowymi organami regulacyjnymi, Agencja określa kryteria identyfikacji spraw o najbardziej znaczących skutkach transgranicznych.
10. W celu ustalenia, czy zostały spełnione warunki wykonywania uprawnień Agencji określone w ust. 5 lit. a) i b), ust. 6, 7 i 8, dostawę produktów energetycznych sprzedawanych w obrocie hurtowym na obszarze rynkowym lub obszarze bilansowania obejmującym terytorium co najmniej dwóch państw członkowskich uznaje się za dostawę w jednym państwie członkowskim.

Niniejszy ustęp pozostaje bez uszczerbku dla możliwości wystąpienia przez zainteresowany krajowy organ regulacyjny z wnioskiem na podstawie ust. 5 lit. c) lub wniesienia sprzeciwu na podstawie ust. 4.

11. Po zakończeniu działań podjętych w celu wykonania swoich uprawnień na podstawie ust. 5–8 Agencja sporządza sprawozdanie z dochodzenia zawierające ustalenia Agencji. W sprawozdaniu z dochodzenia wskazuje się również wszystkie dowody, na których oparto ustalenia. Jeżeli Agencja stwierdzi w sprawozdaniu z dochodzenia, że doszło do naruszenia niniejszego rozporządzenia, informuje o tym krajowe organy regulacyjne zainteresowanych państw członkowskich i żąda, aby przyjęły konieczne środki, w tym – w stosownych przypadkach – zgodnie z art. 18. W sprawozdaniu z dochodzenia Agencja może również zalecić odpowiednim krajowym organom regulacyjnym podjęcie określonych środków następczych oraz, w razie potrzeby, poinformować Komisję. W terminie trzech miesięcy od otrzymania sprawozdania z dochodzenia odpowiednie krajowe organy regulacyjne informują Agencję oraz, w razie potrzeby, Komisję o środkach, które uznają za niezbędne.
12. Agencja regularnie i nie rzadziej niż raz w roku przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sporządzone przez siebie streszczenia sprawozdań w formie zagregowanej i zanonimizowanej. Streszczenia te i ich treść są traktowane jako poufne.”;

17) dodaje się artykuły w brzmieniu:

„Artykuł 13a

Kontrole na miejscu przeprowadzane przez Agencję

1. Agencja przygotowuje i przeprowadza kontrole na miejscu w ścisłej współpracy i koordynacji z odpowiednimi organami zainteresowanego państwa członkowskiego.

2. Aby wypełnić swoje obowiązki określone w art. 13 ust. 5–8, Agencja może przeprowadzać wszelkie niezbędne kontrole na miejscu, w obiektach należących do osób objętych dochodzeniem, w których może być przechowywana dokumentacja handlowa. W przypadku gdy wymaga tego właściwe i skuteczne przeprowadzenie kontroli na miejscu, Agencja może przeprowadzić tę kontrolę bez uprzedzenia osób objętych dochodzeniem.
3. W zakresie niezbędnym do przeprowadzenia kontroli na miejscu urzędnicy Agencji i osoby upoważnione lub wyznaczone przez nią do przeprowadzenia tej kontroli są uprawnieni, w odniesieniu do osób objętych decyzją przyjętą przez Agencję na podstawie ust. 6 do:
 - a) wchodzenia do odpowiednich pomieszczeń tych osób;
 - b) badania ksiąg i innej dokumentacji związanych z ich działalnością gospodarczą, niezależnie od nośnika, na jakim są przechowywane;
 - c) pobierania lub uzyskiwania, w dowolnej formie, kopii lub wyciągów z takich ksiąg lub takiej dokumentacji;
 - d) plombowania wszelkich lokali przedsiębiorstwa i ksiąg lub dokumentacji na czas i w zakresie koniecznym do przeprowadzenia kontroli;
 - e) zadawania pytań przedstawicielom lub członkom personelu takich osób w celu uzyskania wyjaśnień odnośnie do faktów lub dokumentów dotyczących przedmiotu i celu kontroli na miejscu oraz rejestrowania odpowiedzi.

Z wyjątkiem należycie uzasadnionych przypadków, plomby, o których mowa w lit. d), nakłada się na nie dłużej niż 72 godziny.

4. Jeżeli istnieje uzasadnione podejrzenie, że dokumentacja handlowa związana z przedmiotem kontroli na miejscu, która może mieć znaczenie dla udowodnienia naruszenia niniejszego rozporządzenia, jest przechowywana w prywatnych pomieszczeniach dyrektorów, kierowników lub innych pracowników przedsiębiorstw, których dotyczy dochodzenie, Agencja może po wydaniu odpowiedniej decyzji przeprowadzić kontrolę na miejscu w takich pomieszczeniach prywatnych. W takich przypadkach w decyzji, o której mowa w ust. 6, podaje się również powody, które doprowadziły Agencję do powzięcia takiego uzasadnionego podejrzenia.
5. Urzędnicy Agencji i osoby upoważnione lub wyznaczone przez Agencję do przeprowadzenia kontroli na miejscu wykonują swoje uprawnienia po przedstawieniu pisemnego upoważnienia określającego przedmiot i cel kontroli na miejscu.
6. Osoby objęte dochodzeniem poddają się kontrolom na miejscu zarządzonym w drodze decyzji przyjętej przez Agencję. W decyzji tej określa się przedmiot i cel kontroli na miejscu, wskazuje datę jej rozpoczęcia, okresowe kary pieniężne przewidziane w art. 13g, w przypadku gdy dana osoba nie podda się kontroli na miejscu zgodnie z ust. 3 niniejszego artykułu, oraz prawo do kontroli decyzji przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej (zwany dalej „Trybunałem Sprawiedliwości”). Przed przyjęciem takiej decyzji Agencja konsultuje się z krajowym organem regulacyjnym państwa członkowskiego, w którym ma być przeprowadzona kontrola na miejscu.

7. Urzędnicy krajowego organu regulacyjnego państwa członkowskiego, w którym ma być przeprowadzana kontrola na miejscu, a także osoby upoważnione lub wyznaczone przez ten organ aktywnie pomagają na żądanie Agencji urzędnikom Agencji i osobom upoważnionym lub wyznaczonym przez Agencję. W tym celu przysługują im uprawnienia określone w niniejszym artykule. Na żądanie urzędnicy krajowego organu regulacyjnego mogą być również obecni podczas kontroli na miejscu.
8. W przypadku gdy urzędnicy Agencji oraz osoby przez nią upoważnione lub wyznaczone stwierdzą, że osoba sprzeciwia się kontroli na miejscu zarządzanej na podstawie niniejszego artykułu, krajowy organ regulacyjny zainteresowanego państwa członkowskiego udziela im lub innym odpowiednim krajowym organom regulacyjnym niezbędnej pomocy, zwracając się w stosownym przypadku o pomoc policji lub równorzędnego organu egzekwowania prawa, aby umożliwić im przeprowadzenie kontroli na miejscu.
9. Jeżeli kontrola na miejscu przewidziana w ust. 1 lub pomoc przewidziana w ust. 7 i 8 wymaga zgody krajowego organu sądowego zgodnie z mającym zastosowanie prawem krajowym, Agencja występuje o taką zgodę. Agencja może również wystąpić o taką zgodę zapobiegawczo. W przypadkach, o których mowa w ust. 4, kontrola na miejscu nie może zostać przeprowadzona bez uprzedniej zgody krajowego organu sądowego.

10. W przypadku gdy Agencja składa wniosek o zgodę, o której mowa w ust. 9, krajowy organ sądowy sprawdza:

- a) czy decyzja Agencji jest autentyczna; oraz
- b) czy wszelkie środki, które mają być zastosowane, są proporcjonalne i nie są arbitralne ani nadmierne w stosunku do przedmiotu kontroli na miejscu.

Do celów akapitu pierwszego lit. b) niniejszego ustępu krajowy organ sądowy może zwrócić się do Agencji o szczegółowe wyjaśnienia, w szczególności dotyczące powodów, dla których Agencja podejrzewa, że doszło do naruszenia, o którym mowa w art. 13 ust. 3, a także powagi podejrzanego naruszenia oraz charakteru, w jakim osoba, wobec której prowadzone jest dochodzenie, uczestniczyła w danym naruszeniu. Na zasadzie odstępstwa od art. 28 i 29 rozporządzenia (UE) 2019/942 decyzja Agencji podlega kontroli wyłącznie ze strony Trybunału Sprawiedliwości.

Artykuł 13b

Wniosek o udzielenie informacji

- 1. Na wniosek Agencji każda osoba udziela jej informacji niezbędnych do wypełnienia obowiązków Agencji określonych w art. 13 ust. 5–8. W swoim wniosku Agencja:
 - a) powołuje się na niniejszy artykuł jako podstawę prawną wniosku;
 - b) podaje cel wniosku;
 - c) określa, jakie informacje są wymagane, oraz w jakim formacie danych;

- d) wskazuje, proporcjonalny do wniosku, termin przekazania informacji;
 - e) informuje daną osobę, że odpowiedź na wniosek o udzielenie informacji nie może być nieprawdziwa ani wprowadzająca w błąd.
2. Na potrzeby wniosków o udzielenie informacji, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, Agencja jest również uprawniona do przyjmowania decyzji. W takiej decyzji Agencja, oprócz elementów określonych w ust. 1 niniejszego artykułu, informuje osobę o obowiązku udzielenia odpowiedzi na taki wniosek, o okresowych karach pieniężnych przewidzianych w art. 13g – w przypadku gdy dana osoba nie zastosuje się do wniosku – oraz o prawie do kontroli decyzji przez Trybunał Sprawiedliwości.
- Na zasadzie odstępstwa od art. 28 i 29 rozporządzenia (UE) 2019/942 decyzja Agencji podlega kontroli wyłącznie ze strony Trybunału Sprawiedliwości.
3. Osoby, do których skierowano wniosek o udzielenie informacji na podstawie ust. 1 lub 2, lub ich przedstawiciele przekazują żądane informacje. Osoby te ponoszą pełną odpowiedzialność za zapewnienie, by dostarczone informacje były kompletne, poprawne i nie wprowadzały w błąd.
4. W przypadku gdy urzędnicy Agencji lub osoby przez nią upoważnione lub wyznaczone stwierdzą, że dana osoba nie odpowiada na wniosek o udzielenie informacji, krajowy organ regulacyjny zainteresowanego państwa członkowskiego udziela Agencji – na jej wniosek – niezbędnej pomocy w wypełnieniu obowiązku określonym w ust. 3, w tym poprzez nakładanie kar pieniężnych zgodnie z mającym zastosowanie prawem krajowym.

5. W przypadku gdy urzędnicy Agencji lub osoby upoważnione lub wyznaczone przez Agencję stwierdzą, że dana osoba odmawia dostarczenia żądanych informacji, Agencja może wyciągnąć wnioski na podstawie dostępnych informacji.
6. Agencja niezwłocznie przesyła egzemplarz wniosku, o którym mowa w ust. 1, lub decyzji, o której mowa w ust. 2, krajowym organom regulacyjnym zainteresowanych państw członkowskich.

Artykuł 13c

Prawo do przyjmowania oświadczeń

1. W celu wypełnienia swoich obowiązków na podstawie art. 13 ust. 5–8 Agencja może wysłuchiwać wszelkie osoby, które wyrażą na to zgodę, w celu gromadzenia informacji dotyczących przedmiotu dochodzenia i przyjmować od nich oświadczenia. Agencja może rejestrować odpowiedzi.
2. W przypadku gdy wysłuchanie na podstawie ust. 1 jest przeprowadzane w pomieszczeniach danej osoby, Agencja informuje o tym krajowy organ regulacyjny państwa członkowskiego, na którego terytorium odbywa się wysłuchanie. Urzędnicy krajowego organu regulacyjnego tego państwa członkowskiego mogą wspomagać urzędników i inne osoby upoważnione lub wyznaczone przez Agencję do przeprowadzenia wysłuchania.

Artykuł 13d

Zabezpieczenia proceduralne

1. Agencja przeprowadza kontrole na miejscu, zwraca się o udzielenie informacji i przyjmuje oświadczenia z pełnym poszanowaniem zabezpieczeń proceduralnych osób objętych dochodzeniem, w tym:
 - a) prawa do nieskładania oświadczeń na swoją niekorzyść;
 - b) prawa do obecności wybranej osoby;
 - c) prawa do posługiwania się dowolnym językiem urzędowym państwa członkowskiego, w którym odbywa się kontrola na miejscu;
 - d) prawa do przedstawienia uwag na temat dotyczących ich faktów przed przyjęciem sprawozdania z dochodzenia zgodnie z art. 13 ust. 11;
 - e) prawa do otrzymania kopii protokołu wysłuchania i zatwierdzenia go albo dodania do niego uwag.

Wezwanie do przedstawienia uwag na temat faktów zgodnie z lit. d) zawiera streszczenie faktów dotyczących danej osoby i wskazuje odpowiedni termin na zgłoszenie uwag. W należycie uzasadnionych przypadkach, gdy jest to konieczne do zachowania poufności kontroli na miejscu lub trwającego lub przyszłego postępowania administracyjnego lub karnego prowadzonego przez organ krajowy, Agencja może podjąć decyzję o odroczeniu wezwania do zgłaszania uwag.

2. Agencja dąży do pozyskania dowodów zarówno na rzecz osób objętych dochodzeniem, jak i przeciwko nim oraz przeprowadza kontrole na miejscu, zwraca się o udzielenie informacji oraz przyjmuje oświadczenia w sposób obiektywny i bezstronny oraz zgodnie z zasadą domniemania niewinności.
3. Agencja przeprowadza kontrole na miejscu, zwraca się o udzielenie informacji i przyjmuje oświadczenia z pełnym poszanowaniem mających zastosowanie przepisów dotyczących poufności oraz unijnych przepisów o ochronie danych.
4. Do decyzji Agencji przyjętych na podstawie art. 13a ust. 6 lub art. 13b ust. 2 nie ma zastosowania art. 14 ust. 6 rozporządzenia (UE) 2019/942.

Artykuł 13e

Wzajemna pomoc

W celu zapewnienia zgodności z odpowiednimi wymogami określonymi w art. 13–13c krajowe organy regulacyjne i Agencja udzielają sobie wzajemnej pomocy w trakcie dochodzeń.

Artykuł 13f

Urzędnik dochodzeniowy

1. Do celów wypełnienia swoich obowiązków na podstawie art. 13 ust. 5–8 Agencja – w przypadku gdy uzna to za stosowne dla zapewnienia skuteczności i wydajności dochodzenia oraz przy uwzględnieniu dostępnych zasobów wewnętrznych – może w ramach Agencji wyznaczyć specjalnego urzędnika dochodzeniowego, który będzie prowadził dochodzenie.

2. W celu realizacji swoich zadań urzędnik dochodzeniowy może wykonywać uprawnienia, którymi dysponuje Agencja, w tym uprawnienia określone w art. 13a, 13b i 13c, przy jednoczesnym przestrzeganiu zabezpieczeń proceduralnych określonych w art. 13d. W trakcie wykonywania swoich zadań urzędnik dochodzeniowy ma dostęp do wszystkich zebranych przez Agencję w czasie działań nadzorczych dokumentów i informacji, które mają znaczenie dla prowadzonego dochodzenia.

Artykuł 13g

Okresowe kary pieniężne

1. Agencja, w drodze decyzji, nakłada okresową karę pieniężną na osobę objętą dochodzeniem, aby spowodować, by osoba ta:
 - a) poddała się kontroli na miejscu zarządzonej decyzją przyjętą na podstawie art. 13a ust. 6;
 - b) przekazała informacje, o które zwrócono się w decyzji przyjętej na podstawie art. 13b ust. 2.
2. Okresowa kara pieniężna jest nakładana za każdy dzień, do momentu gdy dana osoba podporządkuje się odpowiednim decyzjom, o których mowa w art. 13a ust. 6 lub art. 13b ust. 2.
3. Okresowe kary pieniężne muszą być skuteczne i proporcjonalne. W tym celu wysokość okresowej kary pieniężnej wynosi w przypadku osób prawnych 3 % średniego dziennego obrotu w poprzedzającym roku obrotowym lub – w przypadku osób fizycznych – 2 % średniego dziennego dochodu w poprzedzającym roku kalendarzowym. Okresowa kara pieniężna jest obliczana od daty określonej w decyzji nakładającej okresową karę pieniężną.

4. Okresową karę pieniężną można nałożyć na okres nieprzekraczający sześciu miesięcy od powiadomienia o decyzji Agencji.
5. Na zasadzie odstępstwa od art. 28 i 29 rozporządzenia (UE) 2019/942 decyzja Agencji podlega kontroli wyłącznie ze strony Trybunału Sprawiedliwości.

Artykuł 13h

Zabezpieczenia proceduralne w odniesieniu do decyzji w sprawie okresowej kary pieniężnej

1. Niezależnie od art. 14 ust. 6 rozporządzenia (UE) 2019/942 przed podjęciem decyzji o nałożeniu okresowej kary pieniężnej na podstawie art. 13g niniejszego rozporządzenia Agencja zapewnia osobom, do których taka decyzja ma być skierowana, możliwość przedstawienia stanowiska w odniesieniu do ustaleń Agencji. Podstawę decyzji Agencji stanowią wyłącznie ustalenia, do których dane osoby miały możliwość się odnieść.
2. W toku dochodzenia w pełni przestrzega się prawa do obrony przysługującego danym osobom. Mają one prawo dostępu do dokumentów znajdujących się w aktach Agencji, które mają znaczenie dla decyzji Agencji o nałożeniu okresowej kary pieniężnej, z zastrzeżeniem uzasadnionego interesu innych osób w zakresie ochrony ich tajemnic handlowych. Prawo dostępu do akt nie obejmuje dostępu do informacji poufnych ani wewnętrznych dokumentów przygotowawczych Agencji.

Artykuł 13i

Charakter, egzekucja i nakładanie okresowych kar pieniężnych

1. Okresowe kary pieniężne nałożone na podstawie art. 13g mają charakter administracyjny.
2. Okresowe kary pieniężne nałożone na podstawie art. 13g podlegają egzekucji.

Egzekucja podlega mającym zastosowanie krajowym przepisom proceduralnym danego państwa członkowskiego.

Decyzji Agencji nadawana jest klauzula wykonalności bez żadnych innych formalności poza weryfikacją jej autentyczności przez organ krajowy wyznaczony w tym celu przez rząd każdego państwa członkowskiego, który o tym wyznaczonym organie powiadamia Agencję i Trybunał Sprawiedliwości.

Po dopełnieniu przez wyznaczony organ krajowy określonych w akapicie trzecim formalności w odniesieniu do wniosku Agencji, Agencja może przystąpić do egzekucji zgodnie z mającym zastosowanie prawem krajowym, przedkładając sprawę bezpośrednio wyznaczonemu organowi krajowemu.

Egzekucję można zawiesić wyłącznie na mocy orzeczenia Trybunału Sprawiedliwości. Sądy zainteresowanych państw członkowskich są jednak właściwe w sprawie skarg, gdy egzekucja przebiega w sposób nieprawidłowy.

3. Kwoty okresowych kar pieniężnych stanowią przychód budżetu ogólnego Unii Europejskiej.

Artykuł 13j

Kontrola przez Trybunał Sprawiedliwości

Trybunał Sprawiedliwości ma nieograniczone prawo orzekania w celu kontroli decyzji Agencji nakładających okresową karę pieniężną. Może on uchylić, obniżyć lub podwyższyć nałożoną okresową karę pieniężną.”;

- 18) art. 15 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 15

Obowiązki osób zawodowo pośredniczących w zawieraniu transakcji lub zawodowo realizujących transakcje

1. Osoba zawodowo pośrednicząca w zawieraniu transakcji, których przedmiotem są produkty energetyczne sprzedawane w obrocie hurtowym, która ma uzasadnione podstawy, aby podejrzewać, że zlecenie lub transakcja, w tym ich anulowanie lub zmiana, niezależnie od ich złożenia na zorganizowanej platformie obrotu lub poza nią, może naruszać art. 3, 4 lub 5, powiadamia o tym Agencję i odpowiedni krajowy organ regulacyjny niezwłocznie, a w każdym razie nie później niż w terminie czterech tygodni od dnia, w którym osoba ta dowiedziała się o wystąpieniu podejrzanego zdarzenia.
2. Osoba zawodowo realizująca transakcje objęte art. 16 rozporządzenia (UE) nr 596/2014, która ponadto realizuje transakcje, których przedmiotem są produkty energetyczne sprzedawane w obrocie hurtowym niebędące instrumentami finansowymi i która ma uzasadnione podstawy, aby podejrzewać, że zlecenie lub transakcja, w tym ich anulowanie lub zmiana, niezależnie od ich złożenia na zorganizowanej platformie obrotu lub poza nią, może naruszać art. 3, 4 lub 5 niniejszego rozporządzenia, powiadamia o tym Agencję i odpowiedni krajowy organ regulacyjny niezwłocznie, a w każdym razie nie później niż w terminie czterech tygodni od dnia, w którym osoba ta dowiedziała się o wystąpieniu podejrzanego zdarzenia.

3. Osoby, o których mowa w ust. 1 i 2, ustanawiają i utrzymują skuteczne rozwiązania, systemy i procedury w celu:
 - a) wykrywania potencjalnych naruszeń art. 3, 4 lub 5;
 - b) zagwarantowania, że ich pracownicy prowadzący działania w zakresie nadzoru do celów niniejszego artykułu są chronieni przed wszelkimi konfliktami interesów i działają w sposób niezależny;
 - c) wykrywania i zgłaszania podejrzanych zleceń i transakcji.
4. Bez uszczerbku dla rozporządzenia (UE) nr 596/2014 osoby zawodowo pośredniczące w zawieraniu transakcji lub zawodowo realizujące transakcje podlegają przepisom dotyczącym powiadamiania państw członkowskich, w których jest zarejestrowany uczestnik rynku biorący udział w potencjalnym naruszeniu oraz w których dostarczany jest produkt energetyczny sprzedawany w obrocie hurtowym. Takie powiadomienie kieruje się do krajowego organu regulacyjnego w tych państwach członkowskich.
5. Do dnia ... [12 miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zmieniającego], a następnie co roku Agencja we współpracy z krajowymi organami regulacyjnymi wydaje i podaje do wiadomości publicznej sprawozdanie zawierające zagregowane informacje zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami o ochronie danych, z wyłączeniem wrażliwych informacji handlowych, dotyczące wykonania niniejszego artykułu, w szczególności w odniesieniu do:
 - a) rozwiązań, systemów i procedur, o których mowa w ust. 3, i ich skuteczności;
 - b) dokonanej przez krajowe organy regulacyjne analizy podejrzanych transakcji oraz ich reakcji na niską jakość zgłaszania i niezgłaszania podejrzanych transakcji, a także podjętych przez nie związanych z tym działań w zakresie egzekwowania i sankcji.”;

19) w art. 16 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

(i) akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Agencja w stosownych przypadkach publikuje niewiążące wytyczne dotyczące:

- a) stosowania definicji określonych w art. 2, w tym w odniesieniu do ustanowienia niewyczerpującego wykazu odpowiednich etapów pośrednich w rozciągniętym w czasie procesie w tych przypadkach, w których informacje same w sobie spełniają kryteria określone w art. 2 pkt 1; oraz
- b) niewyczerpujących wskaźników i przykładów zachowań rynkowych związanych z manipulacjami na rynku, a także z wykorzystywaniem informacji wewnętrznych, o których to zachowaniach mowa w art. 3.”;

(ii) akapit czwarty otrzymuje brzmienie:

„Krajowe organy regulacyjne, właściwe organy finansowe państw członkowskich, krajowe organy ds. konkurencji i krajowe organy podatkowe ustanawiają odpowiednie formy współpracy, aby zapewnić terminowe, skuteczne i sprawne prowadzenie dochodzeń i egzekwowanie przepisów oraz przyczyniać się do spójnego i konsekwentnego podejścia do dochodzeń, postępowań sądowych i egzekwowania niniejszego rozporządzenia oraz odpowiednich przepisów finansowych i prawa konkurencji.”;

- b) w ust. 2 dodaje się akapit:

„Przed przyjęciem decyzji stwierdzającej naruszenie niniejszego rozporządzenia krajowy organ regulacyjny może poinformować Agencję i przekazać jej streszczenie sprawy oraz planowaną decyzję w jednym z języków urzędowych danego państwa członkowskiego. Po przyjęciu decyzji stwierdzającej naruszenie niniejszego rozporządzenia krajowy organ regulacyjny przekazuje tę decyzję Agencji, w tym podaje datę jej przyjęcia, imiona i nazwiska osób, wobec których zastosowano sankcje, wskazując także artykuł niniejszego rozporządzenia, który został naruszony, oraz zastosowaną sankcję. Jednocześnie krajowy organ regulacyjny informuje Agencję o tym, jakie informacje, o których mowa w art. 18 ust. 6, podał do wiadomości publicznej, oraz niezwłocznie informuje Agencję o wszelkich późniejszych zmianach takich informacji. Agencja prowadzi publiczny wykaz informacji, które krajowe organy regulacyjne podały do wiadomości publicznej, o czym mowa w art. 18 ust. 6.”;

c) w ust. 3 wprowadza się następujące zmiany:

(i) lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) krajowe organy regulacyjne rozpatrują zgłoszenia możliwych naruszeń niniejszego rozporządzenia bez zbędnej zwłoki i w miarę możliwości w ciągu roku od otrzymania zgłoszenia oraz informują właściwy organ finansowy swojego państwa członkowskiego i Agencję, w przypadku gdy mają uzasadnione podstawy, aby podejrzewać, że na hurtowych rynkach energii dochodzi lub doszło do popełnienia czynów, które stanowią przypadki nadużycia na rynku w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 596/2014 i które mają wpływ na instrumenty finansowe podlegające art. 2 tego rozporządzenia; w tym celu krajowe organy regulacyjne mogą ustanowić odpowiednie formy współpracy z właściwym organem finansowym w swoim państwie członkowskim;”;

(ii) dodaje się literę w brzmieniu:

„e) Agencja i krajowe organy regulacyjne informują właściwe krajowe organy podatkowe i Eurofisc, w przypadku gdy mają uzasadnione podstawy, by podejrzewać, że na hurtowym rynku energii są lub były prowadzone działania, które mogą stanowić oszustwo podatkowe.”;

20) dodaje się artykuły w brzmieniu:

„Artykuł 16a

Przekazywanie zadań i obowiązków

1. Za zgodą podmiotu, któremu przekazywane są uprawnienia, krajowe organy regulacyjne mogą przekazywać swoje zadania i obowiązki Agencji lub innemu krajowemu organowi regulacyjnemu z zastrzeżeniem warunków określonych w niniejszym artykule. Państwa członkowskie mogą określić szczególne warunki dotyczące przekazywania obowiązków, które to warunki mają zostać spełnione, zanim krajowe organy regulacyjne tych państw zawrą umowy w sprawie przekazywania, oraz mogą ograniczyć zakres przekazania do elementów niezbędnych do skutecznego nadzoru nad uczestnikami rynków lub grupami.

Agencja może wspierać krajowe organy regulacyjne poprzez wydawanie niewiążących wytycznych lub wymianę najlepszych praktyk w zakresie przekazywania zadań i obowiązków między właściwymi krajowymi organami regulacyjnymi.

2. Przekazywanie zadań i obowiązków skutkuje ponownym przydzieleniem kompetencji określonych w niniejszym rozporządzeniu. Prawo państw członkowskich, w których znajduje się organ, któremu przekazano kompetencje, reguluje procedurę, egzekwowanie oraz kontrolę administracyjną i sądową w zakresie przekazanych obowiązków.
3. Krajowe organy regulacyjne powiadamiają Agencję o wszelkich umowach w sprawie przekazywania, które zamierzają zawrzeć. Umowy mogą być zawierane nie wcześniej niż po upływie miesiąca od poinformowania Agencji.

4. Agencja może wydać opinię na temat planowanej umowy w sprawie przekazywania zgłoszonej na podstawie ust. 3 w terminie miesiąca od otrzymania powiadomienia.
5. Agencja publikuje w odpowiedni sposób zawarte przez krajowe organy regulacyjne umowy w sprawie przekazywania, tak aby wszystkie zainteresowane strony były należycie poinformowane.

Artykuł 16b

Wytyczne i zalecenia

1. W celu ustanowienia spójnych, wydajnych i skutecznych praktyk nadzorczych w Unii oraz zapewnienia wspólnego, jednolitego i spójnego stosowania prawa Unii Agencja wydaje wytyczne i zalecenia skierowane do wszystkich krajowych organów regulacyjnych lub wszystkich uczestników rynku oraz wydaje zalecenia dla co najmniej jednego krajowego organu regulacyjnego lub co najmniej jednego uczestnika rynku w sprawie stosowania art. 3–5a, art. 8, 9 i 9a oraz art. 10 ust. 1.
2. Agencja, w odpowiednim i realistycznym terminie, przeprowadza stosowne konsultacje publiczne z odpowiednimi uczestnikami rynku w sprawie wytycznych i zaleceń, które wydaje, a także analizuje potencjalne koszty i korzyści związane z wydawaniem takich wytycznych i zaleceń. Te konsultacje i analizy muszą być proporcjonalne do zakresu, charakteru i wpływu wytycznych lub zaleceń.

3. Krajowe organy regulacyjne i uczestnicy rynku odpowiednio uwzględniają te wytyczne i zalecenia.
4. Krajowe organy regulacyjne mogą regularnie informować Agencję o wdrażaniu skierowanych do nich wytycznych lub zaleceń.
5. Jeżeli jest to wymagane w wytycznej lub zaleceniu, uczestnicy rynku powiadamiają Agencję o wdrożeniu danej wytycznej lub danego zalecenia. Na żądanie Agencji uczestnicy rynku uzasadniają takie powiadomienie w jasny i szczegółowy sposób.
6. W ciągu 12 miesięcy od wydania na podstawie ust. 1 wytycznych lub zaleceń Agencja może przeprowadzić konsultacje, w tym z krajowymi organami regulacyjnymi lub uczestnikami rynku, aby ocenić stosowność i skuteczność tych wytycznych lub zaleceń.
7. Agencja uwzględnia wytyczne i zalecenia, które wydała, w sprawozdaniu, o którym mowa w art. 19 ust. 1 lit. k) rozporządzenia (UE) 2019/942.”;

21) art. 17 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

- „3. Bez uszczerbku dla przypadków podlegających przepisom karnym, innych przepisów niniejszego rozporządzenia lub innych odpowiednich przepisów prawa Unii informacje poufne, które otrzymują w ramach pełnienia swoich obowiązków osoby, o których mowa w ust. 2, nie mogą być ujawniane żadnej innej osobie lub organowi, z wyjątkiem informacji w postaci skróconej lub zbiorczej uniemożliwiających identyfikację poszczególnych uczestników rynku.”;

22) art. 18 i 19 otrzymują brzmienie:

„Artykuł 18

Sankcje

1. Państwa członkowskie przyjmują przepisy dotyczące sankcji stosowanych w przypadku naruszenia niniejszego rozporządzenia oraz podejmują wszelkie środki niezbędne do zapewnienia ich wykonania. Przewidziane sankcje muszą być skuteczne, odstraszające i proporcjonalne oraz muszą odzwierciedlać charakter, czas trwania i wagę naruszeń, szkody wyrządzone klientom oraz potencjalne korzyści osiągnięte w wyniku obrotu prowadzonego w oparciu o informacje wewnętrzne i manipulację na rynku.

Bez uszczerbku dla sankcji karnych i dla uprawnień nadzorczych krajowych organów regulacyjnych na podstawie art. 13 państwa członkowskie, zgodnie z prawem krajowym, zapewniają krajowym organom regulacyjnym uprawnienia do przyjmowania odpowiednich administracyjnych kar pieniężnych i innych środków administracyjnych w związku z naruszeniami niniejszego rozporządzenia, o których mowa w art. 13 ust. 1.

Państwa członkowskie szczegółowo powiadamiają o tych przepisach Komisję i Agencję oraz niezwłocznie powiadamiają je o wszystkich późniejszych zmianach tych przepisów.

2. W przypadku gdy ustrój prawny państwa członkowskiego nie przewiduje administracyjnych kar pieniężnych, niniejszy artykuł można stosować w ten sposób, że procedura zastosowania kary pieniężnej jest inicjowana przez właściwy organ, a kary nakładają właściwe sądy krajowe, o ile zapewniona zostaje skuteczność tych środków ochrony prawnej i równoważność ich skutku względem administracyjnych kar pieniężnych nakładanych przez organy nadzoru. W każdym przypadku nakładane kary pieniężne muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające. Te państwa członkowskie powiadamiają Komisję o przepisach swojego prawa, które przyjęły na podstawie niniejszego ustępu do dnia ... [24 miesiące od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zmieniającego], a następnie niezwłocznie powiadamiają Komisję o wszelkich późniejszych zmianach mających wpływ na te przepisy.
3. Państwa członkowskie, zgodnie z prawem krajowym i zastrzeżeniem zasady *ne bis in idem* zapewniają, aby krajowe organy regulacyjne były uprawnione do nakładania co najmniej jednej z następujących kar administracyjnych lub co najmniej jednego z innych środków administracyjnych w przypadku naruszeń niniejszego rozporządzenia:
 - a) zobowiązania do zaprzestania danego naruszenia;
 - b) nakazu wydania korzyści uzyskanych lub wyrównania strat unikniętych w wyniku naruszenia, o ile możliwe jest ich ustalenie;
 - c) wydania publicznych ostrzeżeń lub zawiadomień;
 - d) nałożenia okresowej kary pieniężnej;
 - e) nałożenia administracyjnej kary pieniężnej.

4. W odniesieniu do osoby fizycznej maksymalna wysokość administracyjnej kary pieniężnej, o której mowa w ust. 3 lit. e), wynosi:
- a) w przypadku naruszeń art. 3 i 5 – co najmniej 5 000 000 EUR;
 - b) w przypadku naruszeń art. 4 i 15 – co najmniej 1 000 000 EUR;
 - c) w przypadku naruszeń art. 8 i 9 – co najmniej 500 000 EUR.

Niezależnie od ust. 3 lit. e) kwota administracyjnej kary pieniężnej nie przekracza 20 % rocznego dochodu danej osoby fizycznej w poprzedzającym roku kalendarzowym. W przypadku gdy dana osoba fizyczna odniosła bezpośrednią lub pośrednią korzyść finansową z naruszenia, kwota administracyjnej kary pieniężnej musi być co najmniej równa wartości tej korzyści.

5. W odniesieniu do osoby prawnej maksymalna wysokość administracyjnej kary pieniężnej, o której mowa w ust. 3 lit. e), wynosi:
- a) w przypadku naruszeń art. 3 i 5 – co najmniej 15 % całkowitego rocznego obrotu w poprzedzającym roku obrotowym;
 - b) w przypadku naruszeń art. 4 i 15 – co najmniej 2 % całkowitego rocznego obrotu w poprzedzającym roku obrotowym;
 - c) w przypadku naruszeń art. 8 i 9 – co najmniej 1 % całkowitego rocznego obrotu w poprzedzającym roku obrotowym.

Niezależnie od ust. 3 lit. e) wysokość administracyjnej kary pieniężnej nie może przekraczać 20% całkowitego rocznego obrotu danej osoby prawnej w poprzednim roku obrotowym. W przypadku gdy osoba prawna odniosła bezpośrednią lub pośrednią korzyść finansową z naruszenia, kwota administracyjnej kary pieniężnej musi być co najmniej równa wartości tej korzyści.

6. Państwa członkowskie zapewniają, aby krajowy organ regulacyjny mógł podać do wiadomości publicznej środki lub kary nałożone za naruszenie niniejszego rozporządzenia, chyba że takie ujawnienie wyrządziłoby nieproporcjonalną szkodę zaangażowanym stronom.
7. Państwa członkowskie zapewniają, aby przy określaniu rodzaju i poziomu administracyjnych kar pieniężnych i innych środków administracyjnych krajowe organy regulacyjne brały pod uwagę wszystkie istotne okoliczności, w tym, w stosownych przypadkach:
 - a) wagę naruszenia i czas jego trwania;
 - b) stopień odpowiedzialności osoby odpowiedzialnej za naruszenie;
 - c) sytuację finansową osoby odpowiedzialnej za naruszenie, której wyznacznikiem jest na przykład wysokość całkowitego rocznego obrotu osoby prawnej lub roczny dochód osoby fizycznej;
 - d) skalę korzyści uzyskanych lub strat unikniętych przez osobę odpowiedzialną za naruszenie, o ile można ją ustalić;

- e) stopień współpracy osoby odpowiedzialnej za naruszenie z właściwym organem bez uszczerbku dla potrzeby zapewnienia wyrównania korzyści uzyskanych lub strat unikniętych przez taką osobę;
 - f) uprzednie naruszenia popełnione przez osobę odpowiedzialną za naruszenie;
 - g) środki zastosowane przez osobę odpowiedzialną za naruszenie w celu zapobieżenia powtórному naruszeniu; oraz
 - h) powielanie postępowań karnych i administracyjnych oraz kar pieniężnych za to samo naruszenie wobec osoby odpowiedzialnej za dane naruszenie.
8. W wykonywaniu swoich uprawnień do nakładania administracyjnych kar pieniężnych i stosowania innych środków administracyjnych na podstawie ust. 1 akapit drugi niniejszego artykułu krajowe organy regulacyjne ściśle współpracują w celu zapewnienia, aby wykonywanie przez nie uprawnień w zakresie nadzoru i dochodzeń oraz nakładane przez nie administracyjne kary pieniężne i stosowane przez nie inne środki administracyjne były skuteczne i odpowiednie na podstawie niniejszego rozporządzenia. Koordynują one swoje działania zgodnie z art. 16 ust. 2 w celu uniknięcia powtarzania i pokrywania się działań przy wykonywaniu przysługujących im uprawnień w zakresie nadzoru i dochodzeń oraz przy nakładaniu administracyjnych kar pieniężnych w sprawach transgranicznych.
9. Do dnia ... [trzy lata od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zmieniającego], a następnie co trzy lata Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie oceniające, czy zostały przewidziane sankcje za naruszenie niniejszego rozporządzenia i czy są one stosowane spójnie we wszystkich państwach członkowskich.

Artykuł 19

Stosunki międzynarodowe

W zakresie, w jakim jest to konieczne do osiągnięcia celów określonych w niniejszym rozporządzeniu i bez uszczerbku dla odpowiednich kompetencji państw członkowskich oraz instytucji i organów Unii, w tym Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych, Agencja może rozwijać kontakty i zawierać porozumienia administracyjne z organami nadzoru, organizacjami międzynarodowymi oraz z administracjami państw trzecich, w szczególności tymi, które wywierają wpływ na hurtowy rynek energii Unii, w celu promowania harmonizacji ram regulacyjnych. Ustalenia te nie mogą nakładać zobowiązań prawnych na Unię i jej państwa członkowskie ani uniemożliwiać państwom członkowskim i ich właściwym organom zawierania dwustronnych lub wielostronnych porozumień z tymi organami nadzoru, organizacjami międzynarodowymi i administracjami państw trzecich. Porozumienia te mogą dotyczyć aspektów będących przedmiotem wspólnego zainteresowania, takich jak metody gromadzenia danych, analizy i oceny danych lub innych informacji oraz innych obszarów wiedzy fachowej.”;

23) w art. 20 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 6 ust. 1 lit. a) i b), powierza się Komisji na okres pięciu lat od dnia 28 grudnia 2011 r. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 4a ust. 8, art. 6 ust. 1 lit. c) i art. 9a ust. 6, powierza się Komisji na okres pięciu lat od dnia ... [data wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zmieniającego].

Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące przekazania uprawnień nie później niż dziewięć miesięcy przed końcem okresu pięciu lat.

Przekazanie uprawnień zostaje automatycznie przedłużone na takie same okresy, chyba że Parlament Europejski lub Rada sprzeciwią się takiemu przedłużeniu nie później niż trzy miesiące przed końcem każdego okresu.

3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 4a ust. 8, art. 6 ust. 1 i art. 9a ust. 6, może zostać odwołane w dowolnym momencie przez Parlament Europejski lub Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w późniejszym terminie określonym w tej decyzji. Nie wpływa ona na ważność już obowiązujących aktów delegowanych.”;

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 4a ust. 8, art. 6 ust. 1 lub art. 9a ust. 6 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.”;

24) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 21a

Sprawozdanie i przegląd

1. Do dnia 1 czerwca 2027 r., a następnie co pięć lat Komisja, po konsultacjach z odpowiednimi zainteresowanymi stronami, oceni stosowanie niniejszego rozporządzenia, w szczególności w odniesieniu do jego wpływu na zachowania rynkowe, uczestników rynku, płynność, wymogi w zakresie sprawozdawczości, w tym dotyczące danych rynkowych LNG, oraz poziom obciążeń administracyjnych dla uczestników rynku, w tym potencjalne bariery wejścia na rynek dla nowych uczestników rynku, a także wyniki Agencji w odniesieniu do jej celów, mandatu i zadań. Na podstawie tych ocen Komisja sporządzi sprawozdanie i przedłoży je bez zbędnej zwłoki Parlamentowi Europejskiemu i Radzie. W stosownych przypadkach do tych sprawozdań dołącza się wnioski ustawodawcze.

2. Do dnia 1 czerwca 2025 r. Komisja oceni skuteczność wprowadzenia przez państwa członkowskie sankcji karnych za umyślne i poważne przypadki nadużyć na unijnych hurtowych rynkach energii i przedłoży sprawozdanie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie. W sprawozdaniu można zaproponować odpowiednie środki, które mogą obejmować przedłożenie wniosku ustawodawczego.”.

Artykuł 2

Zmiany w rozporządzeniu (UE) 2019/942

W rozporządzeniu (UE) 2019/942 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 6 uchyla się ust. 8;
- 2) w art. 12 wprowadza się następujące zmiany:
 - a) lit. c) otrzymuje brzmienie:

„c) prowadzi i koordynuje dochodzenia na podstawie art. 13–13c i art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1227/2011.”;

b) dodaje się litery w brzmieniu:

„d) udziela zezwoleń na prowadzenie działalności platform informacji wewnętrznych i zarejestrowanych mechanizmów sprawozdawczych oraz nadzoruje je zgodnie z art. 4a i 9a rozporządzenia (UE) nr 1227/2011;

e) ma uprawnienia do nakładania okresowych kar pieniężnych w przypadkach, o których mowa w art. 13g rozporządzenia (UE) nr 1227/2011.”;

3) art. 32 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Opłaty są należne ACER za gromadzenie, obsługę, przetwarzanie i analizę informacji zgłaszanych przez uczestników rynku lub przez osoby lub podmioty składające sprawozdania w ich imieniu na podstawie art. 8 rozporządzenia (UE) nr 1227/2011 oraz za ujawnianie informacji wewnętrznych na podstawie art. 4 i 4a tego rozporządzenia. Opłaty uiszcza się za pośrednictwem zarejestrowanych mechanizmów sprawozdawczych i platform informacji wewnętrznych. Przychody z tych opłat mogą również pokrywać koszty ACER związane z wykonywaniem uprawnień w zakresie nadzoru i dochodzeń na podstawie art. 13–13c i art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1227/2011.”.

Artykuł 3

Wejście w życie i stosowanie

1. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
2. W drodze odstępstwa od ust. 1:
 - a) art. 1 pkt 6 i 13 dotyczące art. 4a ust. 1–7 i art. 9a ust. 1–5 rozporządzenia (UE) nr 1227/2011 stosuje się od daty wejścia w życie aktów delegowanych przyjętych na podstawie tych punktów;
 - b) art. 1 pkt 10 dotyczący art. 7a–7e rozporządzenia (UE) nr 1227/2011 stosuje się od dnia 1 stycznia 2025 r.;
 - c) art. 1 pkt 18 dotyczący art. 15 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1227/2011 stosuje się od dnia ... [6 miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zmieniającego].

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli

W imieniu Parlamentu Europejskiego

Przewodnicząca

W imieniu Rady

Przewodniczący / Przewodnicząca